

If undelivered return to:
"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.
The largest Slovenian Weekly in the United States of America.
Sworn Circulation 14,000
Issued every Wednesday
Subscription rate:
For members yearly\$0.84
For nonmembers\$1.60
Foreign Countries\$3.00
Telephone: Randolph 628

Največji slovenski tednik
v Zdrženih državah.
Izhaja vsako sredo.
Ima 14,000 naročnikov
Naročnina:
Za člana, na leto\$0.84
Za nečlane\$1.60
Za inosestevstvo\$3.00
NASLOV
uredništva in poravnitva:
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, O.
Telefon: Randolph 628

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Stev. 36. — No. 36. CLEVELAND, O., 3. SEPTEMBRA (SEPTEMBER), 1924. Leto X.—Volume X.

CLEVELANDSKE VESTI.

— Splošno poznani rojak in trgovec v Clevelandu, Gabriel Trampush, ki je imel več let svojo grocerijsko trgovino na 4110 St. Clair Ave. je bil pred zadnjo nedeljo dne 24. avg. napaden od nekega lopova. Vsled napada je dobil take poškodbe, da je moral v bolnico. Ker pa ran najbrž niso pravilno obvezali, je Trampush kmalu po prihodu iz bolnice umrl na svojem domu.

Gabriel je bil označen nedeljo zvečer okoli pol sedme ure k prijateljem na 51. cesti. Okoli devete ure se je vračal proti svojemu domu, in se je spotoma ustavil z avtomobilom na 49. cesti, da dobi gasolin. Ko je čakal za gasolin, je poklical Trampush, kakor je imel navado, ker je vedno rad imel otroke, nekaj bližnjih otrok k sebi, da jim da sadja, sladoleda in enakih slaščic. Otroci so skakali okoli njega, medtem pa se je pripeljal z avtomobilom od mesta sem neki moški, ki je opazil Trampusha.

Ustavil je blizu Trampushovega avtomobila in skočil dol ter začel napadati Trampusha, kaj ima opraviš s otroci. Vnel se je preprij, in tuje je kmalu potegnil "black-jack" iz žepa ter strahovito udaril Trampusha po glavi, da se je zgrudil, nakar je tuje pobegnil. Trampusha so odpeljali v Lakeside bolnišnico, kjer so ga je zasilno obvezali in prepeljali na njegov dom. Bilo je to okoli polenajste ure zvečer.

Položaj pa se je Trampushu slabšal in v ponedeljek dne 25. avg. zjutraj ob pol deveti je Trampush zdihnil svojo dušo na posledica teške poškodbe, katere je dobil od udarcev. Policija je kmalu potem izsledila napadalca Trampusha ter ga aretirala. Izgovarjal se je na policiji, da je Trampush otrokom nagajal. Policija ga je pridržala v zaporu za nadaljne pozvedbe.

Ranjiki Trampush je bil splošno znan in priljubljen v naši naselbini. Star je bil 46 let, doma iz Preske pri Medvodah. Tu zapiše soprogo in tri otroke. V Ameriki je bival 21 let. V starem kraju zapiše dva brat in eno sestro. N. v. m. p.

— Ravno isto nedeljo se je tudi v Collinwoodu zvršil en umor v katerem so žal zapletene naši ljudje. Policija je našla mrtvega nekega Edward O'Laughlina, starega 41 let, ki stanoval na 10518 Clarendon Rd. O'Laughlina so dobili mrtvega v njegovem avtomobilu, in sicer pred prodajalno mehkih pišaj na 15302 Waterloo Rd. katere lastnik je John Bobnar. John Bobnar je bil aretiran in z njim zajedno Nick Dietz, 2523 Hamilton Ave. Policija je oba obdolžila umora in sta bila izročena veliki poroti, da dvigne formalno obtožbo. Policija trdi, da je Nick Dietz pobil O'Laughlina na tla v prodajalni mehkih pišaj na Waterloo Rd. Bobnarju se pa očita po policiji, da je na tleh ležečega O'Laughlina z glavo pritiskal proti tlu.

O'Laughlin je še potem korakal ven in šel v svoj avtomobil.

LEOPOLD IN LOEB.

MILIJONARSKA MORILKA BOSTA OBSOJENA 10. SEPT.

Chicago, Ill., 29. avgusta. — Več tednov trajajoča senačna obravnava napram milijonarjevim sinovoma, Nathan Leopoldu in Richard Loeb je končana. Včeraj dopoldne je imel državni pravnik Crowe svoj zaključni nagovor na sodnika Caverlyja, zahtevajoč občno, oziroma najstrožjo kazen za oba morilca 14 letnega milijonarkega sina Franksa. V svojem govoru je Crowe odločno pobijal trditve obtožencevih zdravniških izvedencev, da nista mlada morilca odgovorna za ta bestialen čin valed slabomnosti. Dokazano je, da sta Leopold in Loeb ta umor izvršila povsem premišljeno valed pohlepnosti po denarju in krvi. Ko sta na dan umora zahtevala od Frankovega očeta \$10,000 odkupnine za njegovega ugrabljenega sina, sta odločno zahtevala same stare bankovce. Pri tem sta bila toliko pametna in previdna, da bi ju po posebno zasnovanih novih bankovcih lahko izsledili.

Sodnik Caverly je dobil dan 10. septembra, ko bo izrekel svojo obsodo. Ista se bo glasila: kazen s smrtjo na visilicah, ali dosmrtna ječa v državni kaznilnici v Jolietu. Ogrorna obtožnica vsebuje 1950 strani. Sodnik Caverly bo vzel to obtožnico na svoje letovišče, 100 milj oddaljeno od Chicaga, kjer bo po svoji najboljši razsodnosti določil usodo mladih milijonarskih morilcev.

Dne 10. septembra ne bo ljudstvu dovoljeno v sodnijski dvorani poslušati to obsodo. Ta dan bo sodnijsko poslopje močno zastraženo s policijo in pomožnimi šerifi. Vstop v sodnijsko dvorano bo dovoljen samo obtožencevim sorodnikom, zagovornikom, državnim pravnikom in časnikarskim poročevalcem; drugim ne bo vstop v 4. in 6. nadstropje dovoljen. Isti dan se tudi ne bo v kriminalnem sodišču vršila nobena druga obravnava.

bil, toda ko je nekaj časa potem prišel mimo rojak John Masnak, 16002 Saranac Rd. ga je dobil že mrtvega v avtomobilu.

— Društvo sv. Vida št. 25. je izgubilo tekem 5 dni kar dva svoja večletna člana. Dne 20. avg. je umrl br. Štefan Novak, ki je bolehal več let. Star je bil 62 let in doma iz Dobropolja. Zapiše ženo in 7 otrok. V Ameriki je živel 35 let. Dne 25. avg. zvečer je umrl br. Frank Mesojedec, v starosti 53 let. Stanoval je na 1157 E. 54th St. Tu zapiše sina, dve sestre. Doma je bil iz Male vas, fara Dobropolje pri Velikih Laščah, kjer zapiše dve sestre. Tu je bival 29 let. R. I. P.

Ameriški letalci v Labradorju. Indian Harbor, Labrador, 1. Septembra. — Ameriška poročnika Smith in Nelson sta s svojim zrakoplovom v poletu okrog sveta danes semkaj dospela in s tem preletela atlantski ocean. Ljudstvo je pogumno letalca z velikim navdušenjem sprejelo.

VOLILEM V MICH.

Pozor volilci v Michiganu! Te dni smo iz privatnega vira zvedeli, da se bodo vršile dne 9. septembra po celi državi Michigan volitve tudi glede nove šolske postave (School amendment).

Ker je namen protiverskih agitatorjev s to postavo odpraviti vse farne ali katoliške šole, je vaša sveta dolžnost, da greste ta dan vsi na volišče in volite NO. Vsa posamezni glas šteje in je merodajen.

Slovenski in hrvatski volilci (ke) v Michiganu! Vsi na krov dne 9. septembra, da označena nameravana postava ne bo sprejeta!

Omin.

Dne 26. avgusta se je v Jolietu, Ill. poročil občežnani in ugledni trgovec Mr. Mike Papeš ml. z dražestno gđ. Ano Vesel, hčerko pok. rojaka Leopolda Vesela, ki je bila v označeni trgovini več let poslovodkinja.

Celo angleški lokalni list piše, da tako velike in slovesne poroke še ne pomnijo v onem mestu. Poroka se je vršila v slovenski cerkvi sv. Jožefa s sv. mašo z leviti, pri koji je pel polnoštevilen cerkveni pevski zbor. Pri tej priliki je tudi zapela gđ. Elizabeth Grahek krasno sopran solo pesem "Ave Maria" in "I love you truly". Cerkev je bila natlačena do zadnjega kotička, da je mnogo ljudstva moralo ostati celo zunaj. Toliko vernikov ni bilo v označeni cerkvi že celih 30 let ali od časa, ko je bila ista blagoslovljena. Vsakdo, kdor je prišel k poročni maši, je dobil krasno rožo vrtnico za spomin. Mr. Mike Papeš je to že cel teden pred poroko v nekem listu oglaševal in vsled tega je privabil toliko ljudstva v cerkev na dan njegove poroke. Sobr. Papeš je tudi v drugačnem oziru pravi mojster glede oglaševanja svoje velike trgovine.

Novoporočencema želimo največ sreče, zdravja in zadovoljnosti.

VESELJE V NEMCIJI.

DRŽAVNA ZBORNICA ODOBILA DAWESOV NAČRT.

Berlin, 29. avgusta. — Danes je bila v državni zbornici sprejeta železniška predloga z 314 proti 127 glasovi. Ker je v tej predlogi vključen tudi londonski dogovor in znani Dawesov reparacijski načrt, je s tem to dolgotrajno pereče vprašanje rešeno. Sedanja nemška vlada je dobila za to predlogo celo več glasov kakor potrebno (nad dve tretjini). Zdaj je razpust nemškega parlamenta nepotreben, tako tudi ponovne državnozborske volitve.

Ko je bil uradno naznanjen izid glasovanja, je nastalo v parlamentu nepopisno navdušenje; zborovalci in poslušalci so bili pijani veselja. Ko je predsednik zbornice naznanil, da je bila predloga sprejeta z 314 glasovi, so komunisti zagnali glasen vrišč, nacionalisti in člani ljudske stranke so ostali pa poparjeni. Demonstracija je bila tako burna, da predsednik zbornice, Wallroff, ni mogel nadaljevati z dnevnim redom vsled česar je grozil, da bo dal galerije s silo izprazniti. Pri končnem štetju glasov se je dognalo, da je celo polovica nacionalistov glasovala za Dawesov načrt (48 proti 54); med temi so bili tudi admiral Tirpitz, princ Bismarck, wurtemberski ministri predsednik Bazille in veleindustriec Waretzky.

Nemški nacionalisti so vsled tega poraza zelo poparjeni, kajti šele nedavno so odločno zahtevali odstop sedanjega kanclerja Dr. Marksa, koje mesto naj bi prevzel kak nacionalist.

Kancler Marks je po dovršenem glasovanju omenil, da bo stavil v označeno predlogo dostavek, da naj se eno točko iz znane verzalske pogodbe črta in sicer ono, kjer se glavno krivdo minule svetovne vojne pripisuje Nemčiji.

Ker je bila železniška predloga s tako večino sprejeta, se je nemškemu poslaniku v Londonu naročilo, da naj londonski dogovor jutri potrdi in podpiše, nakar stopi takoj v veljavo.

Veliko naročilo.

Washington, 28. avgusta. — Poštni departament je naredil s tiskarno Middle West Supply Co. v Dayton, O., pogodbo za 4 leta za nabavo in tiskanje kuvert z znamkami za za ceno \$20,000,000. Označena tiskarna mora narediti v tem času 12 milijonov kuvert in kvitkov, oziroma 10 milijonov dnevnikov.

Če spremeniš svoj naslov, naznanite to društvu tajniku.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE.

Smrtna kosa. V Ljubljani je umrl nadrevident juž. žel. Alojzij Vadnal. Pokojnik je bil vester in izboren uradnik in je užival splošno spoštovanje in ugled. V Trnovski ulici je preminul starosti 93 let g. Karol Spell. — V Črešnjevcu pri Slov. Bistrici je zatnila za vedno oči Ljudmila Kregan.

Kot morilec. V noči na 20. jul. umorjene 60 letne vdove Nežke Turk v Jelševniku pri Črnomlju se zasleduje leta 1871. rojeni berač Franc Poje iz Trave pri Kočevju. Omenjeni poseduje delavsko knjižico. Poje je velike postave, širokih pleč, zagorelega okroglega obraza, lase in brke ima rjave. Govori zelo malo in se mu govor zastavlja, kot bi ječljal ter gleda pri tem v zrak. Splošno dela utis, da ni normalen.

Žrtov Triglava. Dne 2. avg. ponoči je postal splošno priljubljeni gorski vodnik Anton Hlebanja iz Mojstrane žrtov Triglava. Kot dober poznavalec vseh potov se je v temi vračal domov, pri tem pa je očividno zgrešil pot in ga je pod Kredarico podl. vihar napadel, kjer je obležal takoj mrtve. O katastrofi je obvestila na Triglavu navzoče turiste najprej gđ. Robi iz Mojstrane, ki je v nedeljo zjutraj vsa preplašena prihitela v Aleksandrovo dom in prinesla grozno vest. V koči so se nahajali nadzornik Stiasny iz Krškega, sklašč Jože Čop in ravnatelj Spende, ki je odšel v petek v društvenih zadevah kot gospodar Aleksandrovega doma in Vodnikove kočje na Triglav. Ravnatelj Spende, Matevž Skantar iz Boh. Srednje vasi, katerima se je v Vodnikovi koči pridružil še neki češki turist, so na potu na vrh Triglava opazili na Bambergovi poti tri turiste, ki so to nadzornik Stiasny iz Krškega, Joško Peršič iz Ljubljane in vodnik Hlebanja. Noč med soboto in nedeljo je bila zelo viharna, vendar pa se je Hlebanja kot dober poznavalec Triglava kljub temu odločil, da se vrne domov. Hotel je pot na Krmo nekoliko skrajšati, pri tem pa je najbrže pri kapelici zašel na stran in ga je vihar podrl v prepad. Našli so ga na progu pod akaklami pod Kredarico mrtvega. Ležal je na trebuhu z nogami navzdol; tik levega ušesa je imel globoko rano, po ostalem telesu pa več rdečih podplutb.

Umrl so. V Ljubljani je umrl trgovec Rafael Giontini. — V Celju je umrla ga. Marija Gorjanc, po domače Hoelzl. — V Ljubljani je umrl inženir Srečko Biber, uradnik delavnice držav. železnice Maribor.

Rojak ubit v promogovniku. Iz Bridgeport, Ohio, nam poroča tajnik tamojšnjega dr. sv. Barbare št. 23, da je dne 26. avgusta popoldne v Wheeling Creek promogovniku skalnata plast ubila rojaka in soprota Franka Simončiča; umrl je takoj na mestu nesreče. Pokojnik je bil star 43 let; zapiše ženo in devet otrok. Rolj obširno poročilo sledi v prih. številki v dopisu.

KONVENCIJA N. F. C. of A.

KONVENCIJA N. F. C. of A. PREDSEDNIK COOLIDGE NAVDUŠENO POZDRAVIL DELEGATE.

Washington, 29. avgusta. — Danes se je zbralo pred Belo hišo 250 delegatov Ameriškega narodnega bratskega kongresa (N. F. C. of A.) da pred otvoritvijo konvencije pozdravijo predsednika Združenih držav.

Pri tej priliki se je predsednik Coolidge prikazal na južnem stebrišču (portico), odkoder je zbranim delegatom predčital svoj govor, katerega je tedni sestavil na počitnicah v svojem rojstnem kraju. Coolidge je navajal važnost fraternalizma kot glavno podlago k narodni zavesti; navduševal je poslušalce za povzdigo industrije, k varčevanju, nesebičnosti in vdanosti do ameriške zastave. Samo domače kreposti, ali kreposti v družinskih domovih vodijo do prave sreče in blagostanja. Te kreposti so stebri fraternalizma (bratoljublja) ki vodi do uspeha v življenju.

Kar se tiče obredov pri raznih podpornih organizacijah, se isti večinoma opirajo na religijo. Nobeno bratstvo ne more soneti na kakem drugem mnenju. Organizacije ki imajo svoje religiozne obrede, so opora pravih ciljev človeške družbe; dalje so zanesljiva opora urejene vlade na podlagi postav; iste so vnete zagovornice pravičnosti, vere, pospešiteljice miru in dobre volje med narodi na zemlji.

V svojem govoru ni predsednik Coolidge prav nič omenil kake točke glede svoje predsedniške kandidature, tako se tudi ni dotaknil vprašanja Kukulsovecev.

Po končanem govoru je predsednik N. F. C. of A. vprilo vseh delegatov pred Belo hišo prečital vdanostno izjavo in resolucijo, v kateri je izrazil v imenu 12,000,000 članstva te organizacije ljubezen, zaupnico pomoč in spoštovanje do predsednika Združenih držav; zatem sta se dala predsednik Coolidge in njegova žena slikati s skupino delegatov.

Dne 16. septembra bo predsednik Coolidge pozdravil delegate cerkvene bratovščine Najsvetejšega Imena, ki bo isti teden obdržala svojo letno konvencijo v Washingtonu. Na isto se pričakuje nad 2000 delegatov iz vseh delov Združenih držav.

Letošnji vzgojevalni teden. Kakor vsako leto se bo tudi letos praznoval takozvani vzgojevalni teden (American Education Week). Ta teden bo posvečen vprašanju vzgoje in vsi činitelji, ki so v zvezi z vzgojo, ga proslavljajo z intenzivno propagando za ljudsko prosveto. V to avrbo je bil letos določen teden od 17. do 23. novembra. Vspored tedna se lahko že domi od federalne prosvetne oblasti (Commissioner of Education, Washington, D. C.). Prosvetni urad bo kmalu izdal brošuro z nasveti glede proslave vzgojevalnega tedna.

ROJAK UMORJEN.

V torek zjutraj so našli mrtvo truplo ob progi New York Central železnice, kakih 200 korakov od E. 63. ceste. Policija, ki je dospela na lice mesta, je začela preiskovati in kmalu dognala, da je mrtvec Andrej Firn, 40 let star, stanujoč na 961 Addison Rd. Vzrok tega umora je sledeč, kot pripoveduje policija in oni, ki jim je znan položaj. Pred več leti se je Firn zaljubil v neko udovo, ki je stanovala v bližini. Dajal ji je denar in ji pomagal, da je dobila nekaj sorodnikov iz Kranjskega. Med njima je bil nekaj tajen sporazum, da se poročita. Medtem se je pa žena seznanila s Frank Trhlenom, 977 E. 64th St., ki je 36 let star. Udova je raje imela Trhlena, in ga tudi poročila v veliko jezo Andrej Firna. Užaljeni Firn je raditega začel piti, in v pijanem stanju je večkrat nadlegoval Trhlena in njegovo ženo. Pred dvema letoma je bil Firn aretiran, ker je streljal v Trhlenovo hišo, in pred nekaj meseci zopet, ker je metal opeko v hišo. Firn se je medtem tudi zaljubil v mladoletno hčerko Trhlenove žene, ki je stara 16 let. Seveda, dekle ga ni maralo. V hedejlo zvečer so videli Firna v družbi Trhlene. Napetost med njima je bila strašna. Zadnjič so videli Firna v ponedeljek zvečer ob 9. uri. Kaj se je potem zgodilo, še ni jasno, toda policija bo dognala. Rojak Louis Campa, ki je nočni stražnik pri American Stamping Co. na 64. cesti, pravi, da je slišal in videl v ponedeljek okoli pol dvanajstih ponoči štiri revolverse strele, vendar ni takoj sporočil zadeve, misleč, da je streljal kak železniški detektiv na tave. Zjutraj so pa dobili Firnovo truplo na železniški progi. Firn je imel tri smrtne strele v sebi. Poleg tega je bil njegov obraz strašno razbit. Poneže je policija aretirala Frank Trhlena, ki je izjavil, da je Firn prišel k njemu, toda ga je pozval, naj odide. Firn se je pa obrnil in udaril Trhlena, nakar je sledilo streljanje. Policija je obdolžila Trhlena umora prve vrste.

Katoličani v britanskem imperiju.

"Catholic Directory" za leto 1924 objavlja o katoliškem prebivalstvu britanskega imperija naslednje podatke:

V vseh velikobritanskih deželah prebiva 400 milijonov ljudi, od teh je 14,827,312 katoličanov. Anglija sama teje 48 milijonov prebivalcev, med temi je 2,567,091 katoličanov. Na Irskem je med 4,390,219 prebivalci 3,242,670 katoličanov. Na sredozemskih angleških ozemljih prebiva 231,589 katoličanov. Indija ima 319 milijonov prebivalcev, od tega 2,256,454 katoličanov. Afriške kolonije štejejo 703,557 katoličanov. Južnoafriška unija pa 90,000. V angleških ameriških domojnih živi približno 4 milijone katoličanov. V Kanadi je med 8,788,483 prebivalci 3,635,000 katoličanov. V Avstraliji živi 1,172,661, v Novi Zelandiji pa 100,000 katoličanov.

Društvena naznanila in dopisi

VAŽNO NAZNAILO.

Vsem članom društva Jezus Dobri Pastir, št. 49 K. S. K. Jednote v Pittsburgh, Pa., se tem polom naznanja, da ne bo društvena seja v nedeljo 7. septembra, kakor se je to določilo na zadnji seji v avgustu. To pa zato, ker se je izvršilo pridruženje bolj hitro kot smo pričakovali. Zatorej cenjeni nam sobratje in sestre bivešega društva Jezus Dobri Pastir, zapomnite si, da ste od dne 1. septembra t. l. vsi člani in članice slavne družbe sv. Jožefa, št. 41, K. S. K. Jednote v Pittsburgh, Pa. Ker se je več mesecev delo na tem, da se naše društvo pridruži k poprej omenjenemu društvu, se je naša želja, hvala Bogu, vresničila. Če vsak izmed vas pomisli, koliko nepotrebnih stroškov je nam prihranjenih z pridruženjem k drugemu društvu, bo lahko rekli: najlepše delo sem storil za svoje društvo in K. S. K. Jednoto, ko sem glasoval za pridruženje. Članom društva sv. Jožefa, št. 41 pa bomo vedno hvaležni, ker so ugodili naši prošnji. Skupna društvena seja se bo vršila v nedeljo 14. septembra ob 9. uri zjutraj v K. S. Domu. Tega dne bomo tudi "mufali" našo blagajno k društvu sv. Jožefa. Vsak član, če mu je mogoče, naj se te prve skupne seje vdeleži. Komur pa v sled kakih zadržkov ali oddaljenosti ni mogoče prihajati k društvenim sejam, naj pošlje svoje prispevke na sobrata tajnika, Mr. John Boyanc, 209 — 57th St., Pittsburgh, Pa.

Ker imajo pri tem društvu urejeno, da plača vsak svoje ascesmente ne pozneje kot do 20. dne vsakega meseca, naj to člani blagovolijo vpoštevati. Vsak, kdor zbolj, naj se naznanja na zgoraj omenjenega sobrata tajnika.

K sklepu tega naznanila pozdravljam vse člane in članice naše dične K. S. K. Jednote.

Odbor.

bivšega društva Jezus Dobri Pastir, št. 49, K. S. K. Jednote.

Ura društva sv. Barbare, št. 74, Springfield, Ill.

Naznanja se vsem članom, da je bilo na zadnji seji sklenjeno, da zbujemo od sedaj naprej v Ramšakovi dvorani na 15th St. Seje se bodo vršile po navadi vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne. Prošeni ste, da bolj redno zahajate na seje in da plačujete ascesment o pravem času, da mi ne bo treba čakati po dva tedna, preden dobim ascesment. Koliko bi bilo prihranjenega dela tajniku. Vsak ve, da ascesment mora biti plačan, zakaj je treba potem odlašati na zadnji čas ali plačati še prepozno.

S sobratskim pozdravom, Anton Kužnik, tajnik.

Prednaznanilo.

S tem se naznanja Slovence v Slovenkam v Pomagaju, da bo društvo Marije Devic, št. 78, K. S. K. Jednote priredilo dne 26. in 27. novembra željno pričakovano igro "Miklova Zala." Uloge so razdeljene med najboljše igralke in igralce. Zato rojaki in rojakinje, ko se bo nudila prilika za kupiti vstopnice, le z veseljem po njih, kar igra obeta biti nekaj izvanrednega.

Odbor društva M. P., št. 78.

Zahvala.

Is urada društva sv. Martina, št. 178, Chicago, Ill.

V dolžnost si štejem, da se v imenu društva sv. Martina, št. 178, K. S. K. Jednote lepo za hvalim našemu sobratu glavnemu predsedniku, Mr. Anton Grdini za nagrado \$20, katero

smo prejeli 8. avgusta t. l.

S sobratskim pozdravom, Joseph Ray, predsednik.

Društvo Vnebovzeta Marije Devic, št. 181, Steelton, Pa.

Na praznik Vnebovzeta Marije Devic, ali na Veliki Smarjen je obhajalo naše društvo svojo slavnost. Bile smo navzoče ob 9. uri pri sv. maši ter smo tudi skupno pristopile k sv. obhajilu z društvom Krščanskih mater.

Ker je bilo pa naše društvo ustanovljeno še le 14. marca t. l., so nam naš Father Rev. Luka Gladek, kot duhovni vodja K. S. K. Jednote in našega društva lepo čestitali sledeče:

"Čestitam vam kot novoustanovljenemu društvu, ker ga je bilo potrebno. Na prvi godovni dan patrone vašega društva vam polagam na srce, da delujete složno za procvit društva in K. S. K. Jednote. Ker pa imamo tukaj več krajevnih društev, zato vas prosim, da delujete složno eden z drugim. Če bomo složno delovali in pridobivali novih članov in članice, se bodo večala naša društva."

Za ta lep nagovor se lepo zahvaljujemo vse članice tega društva. Živel naš duhovni vodja! Živeli naši pionirji in voditelji, to so glavni odborniki K. S. K. Jednote. Le tako naprej, kakor ste začeli! Ne bojte se! Dokler imate večino na svoji strani — kar lahko sami vidite — bo zmaga na vaši strani. Vaše delovanje je bodeč trn našim nasprotnikom; toda vsak maščevalni poizkus jim izpodleti, kakor bi metali bob v steno.

Čuli ste že, da ni najslabše drevo, katerega ose glodajo. Me mislimo, da ni tudi naša dična K. S. K. Jednota z glavnimi odborniki slaba, ker se nasprotniki tako zaletavajo proti vam; žal jim je, ker delujete z dušo in telesom po geslu: Vse za vero, dom in narod!

Kakor že splošno znano, delamo tukaj v Steelton novo šolo. Ker to stala veliko denarja, zato je naše vrlo društvo Krščanskih mater zaključilo prirediti kontest; katera žena bo največ nakolektala, bo dobila primerno čast ali nagrado. Šola bo slovesno blagoslovljena dne 27. novembra, 1924. Ker bo z gradbo te šole mnogo stroškov, zato ste prošeni vsi, da greste na roke tem kontestantinjam; saj pravi pregovor: Zrno do zrno pogača, kamen do kamna palača!

V naši naselbini je sklenil dobiti svojo življensko spremljevalko (družico), Mr. Josip Gršič. Izvolil si je v to svrhu dobro poznano in pridno dekle, Miss Ano Bratina; poroka se bo vršila v cerkvi sv. Petra dne 1. septembra, poročil ju bo Rev. Father Gladek. Zatem se podata mladi ženini in nevesta na ženitovanjsko potovanje v Cleveland, Buffalo in Niagara Falls.

Želim jim, da se srečno vrneeta nazaj. Mnogo sreče in uspeha!

Lepe pozdrave do vsega članstva K. S. K. Jednote.

Odbor društva št. 181.

Amalija Dolinar, predsednica, Mary Koščević, tajnica, Doroteja Dermalj zapiskarica, Jennie Lipak, blagajničarka.

Pittsburgh, Pa. — Dne 22. avgusta je umrl vrl član našega društva Marije Sedem Zlatih, št. 59, brat Anton Herlevič, rodom iz Ravne gore na Hrvaškem; tukaj v Ameriki je živel 27 let. Kakor skoro mi vsi drugi, je moral sprva delati v tovarnah in sicer celih 20 let. Malopred smrtjo je prišel nekako novino ter si je kupil svoj lastni dom na 3335 Penna Ave.,

Pittsburgh, Pa. K našemu društvu je spadal 15 let; bil je tudi član N. H. Z. Umri je nanašaloma vsled srčne kapi, bolehal je samo eno uro. Pokojnik je razvažal blago svojim odjemalcem, pa ga je med potjo napadla srčna bolezen, da si je moral najeti drug avtomobil za domov. Dospevši v hišo, je tarnaž ženi, da se počuti jako slabo, vsled česar so takoj poslali po zdravnika; toda še pred prihodom zdravnika je navedenec umrl.

Pokojni sobrat Herlevič zapuščal žalujočo soprogo, dva sina in sedem hčera, dalje dva brata, Nikola in Mateja, v stari domovini pa 4 brate in dve sestri. Društva so mu priredila lep pogreb in mu izkazala zadnjo čast s tem, da so ga spremila k večnemu počitku in sicer naše društvo Marije Sedem Zlatih, št. 50, K. S. K. Jednote in društvo Sloboda, odsek broj 34 N. H. Z. Pokopani je na pokopališču sv. Nikolaja v Millvale, Pa. Pri pogrebu je zadnje obrede izvršil Rev. Josip G. Sorčić in je imel na pokopališču ganljiv nagrobni govor.

Pokojniku naj bo lahka tuja zemlja! Naj v miru počiva! Iskreno sožalje prizadeti družini.

Martin Medoš, tajnik.

Chicago, Ill. — Cenjeni urednik in naš sobrat: Prosil bi vas malo prostora v našem priljubljenem "Glasilu," ker bi rad malo napisal našim prekmurcem Slovence. Prosim vas, vse prekmurske Slovence, pristopajte v naše društvo sv. Martina, katero spada k naši milijonski Jednoti. Pri tej Jednoti ste zagotovljeni, da dobite smrtinsko podporo, operacijsko podporo ali bolniško podporo. Društvo sprejema člane v Mladinski oddelek od 1. do 16. leta, v odrasli oddelek pa od 16. do 55. leta. Zavarujete se lahko za smrtnino od \$250 do \$2000. Za bolniško podporo se lahko zavarujete za \$7 tedensko ali \$14. Za osemnajst različnih operacij plača naša Jednota manj kot \$50 in ne več kot \$100. Zdaj pa premisli, dragi bralec, kje dobiš boljše zavarovalnico! Za otroke plača v Mladinskem oddelku samo 15 centov mesečno. Nikar ne odlašajte in zavarujte se pri našem društvu in Jednoti! Kaj žalosten slučaj smo imeli, ko je umrl eden naših prekmurskih Slovencev, pa ni bil pri nobenem društvu. Imel pa tudi ni toliko prihranjenega, da bi bil lahko kupil eno svečo. Zupustil je žalostno soprogo in dvoje nepreskrbljenih otrok. A za njegov pogreb je morala njegova žena kolektati. Ako bi bil v kakem društvu, bi ne bilo ženi in otrokom treba sedaj stradati. Tistih par centov lahko vsak prihrani, da plača vsak mesec za društvo. Imamo pa tukaj mi pet društev, dva ženska in tri moška, torej je vsakemu dana prilika, da pristopi kamor hoče. Zato še enkrat apeliram na vse prekmurske Slovence, pristopite v društvo, za vaše in vaše družine dobro. Zdaj pa pozdravljam vse Slovence širom Amerike. Ako bi kateri kaj več rad znal in mu od srca rad povem.

Joseph Ray, 1827 W. 21st Pl., Chicago, Ill.

Waukegan, Ill. — Zopet enkrat bo minul lep letni čas in z njim tudi razne zabave in pikniki v lepi zeleni naravi, toda pride pa zopet lepa hladna jesen in z njo tudi dramatična sezona. Šlihi se že sedaj, kako se pripravljajo po raznih naselbinah za razne prireditve in igre. Tako tudi v naši naselbini priredi naše društvo sv. Jožefa, št. 53, K. S. K. Jednote v nedeljo dne 14. septembra točno ob 7. uri zvečer, s pomočjo slovenskega Dramatičnega Kluba, lepo, krasno, veselo igro v treh dejanjih, "Moč uniforme."

Ne bom opisoval imena igral-

cev in igralke, ampak zagotovljeno nam je, da se bo vsak igralec in igralka potrudil, da mojstrsko izvrši svojo ulogo. Po igri bo ples in prosta zabava. Igral bo naš znani rojak, John Steblaj s svojo novo harmoniko, na katero mora vsak plesati, kateri jo slisi.

Opozarjam tudi člane našega društva, da je društvo sklenilo na zadnji mesečni seji sledeče:

Vsak član je prošni, da daruje en dobitek za to veselico, dobitok lahko oddaste v Svetovi dvorani na dan pred igro, to je 13. septembra od 2 do 6 zvečer. Člani, živeči na Market St. lahko oddajo svoj dobitok članu Frank Petkovski.

Nadalje je bilo sklenjeno, da vsak član, kateri se ne vdeleži te igre in ne izroči dobitka, zapade kazni \$1. Člani, kateri pridejo na igro in ne dajo dobitka, plačajo 50 centov za dobitok in vstopnino na veselico, skupaj bo treba plačati \$1 na prvi društveni seji.

Naznanjam tudi, da bodo vsi člani plačali svojo vstopnico za igro na društveni seji. Člani Člane bi prosil, da se tukaj pazijo, da ne kupijo vstopnice pri vstopu v dvorano.

K sklepu upam in želim, da bo vsak član storil svojo dolžnost in pomagal do boljšega uspeha.

Igra se bo pričela točno ob 7. uri zvečer.

Z bratskim pozdravom,

August Čepon, tajnik.

Joliet, Ill. — Že dolgo časa opazujem čtivo v našem "Glasilu," pa ni nobenega poročila iz tukajšnje naselbine. Kar se dela tiče, je še vedno slabo, samo suhaški agenti imajo vedno dosti dela, ti pa nikdar ne "stapajo." Seveda, fabrike za žganje so tudi zapeljive, akoravno so vse nekdanje gostilne zaprte, pa imajo suhaški agenti dosti dela, seveda, ker imajo dobre nosove. Ti nosovi so tako dresirani, da izvajajo takoj, kakor hitro začne kaj kak kotliček odskakovati radi dobrega žganja. Zadnji teden, 23. avgusta je bilo, je na vzhodni strani našega mesta Joliet se majal in migal tak kotliček in sopihal s polno paro. Ni bil nič večji kot da je držal samo 70 galonov, pa suhaški agenti so ga izvahali, poleg tega pa še sto galonov dobrega žganja in 16 sodov pripravljenega za kuhinjo. Agenti so odpeljali kotliček in galone z žganjem, pa tudi kuharja niso pozabili, onih 16 sodov namočenega so pa stresli ven in polili s petrolejem, tako, da ni bilo več za rabo.

Zabavo smo pa imeli 24. avgusta, ko so se tam okoli pasle krave in so se pripasle tudi do tistega prostora, kjer je bil namočen stresen ven. Krave so zagledale oni veliki kup in mislile so v svoji krajvi pameti, da mora biti nekaj izvrstnega. Udarile so z gobci po kupih, in kmalu je vse zginilo v njih širokih žlehodih. Krave so seveda postale pijane, da se jim je ves svet amejal. Ene so glavo stresale kot bi se branile komarjev, drugih noge niso več nesle naprej, in ljudje so začudeni gledali to prikazen.

Tako imamo zopet nekaj novega. Pravijo, da je suša v Ameriki, pa še krave pijane o-koli brazdajo po Ameriki. No, toliko prišlo, toda ječmenovpa za žganje se človek še ne bi čka, tega se pogreša danes, zlasti kadar je vroče. Pozdrav vsem čitateljem, in se še kdaj oglašim. J. M.

Ironwood, Mich. — Cenjeni gospod urednik: Prosim, da priobčite ta dopis v našem "Glasilu." Tu v železnem okrožju se bolj po malem dela. Bog si ve kaj je temu vzrok, da ru-da ne gre iz skladišč. Jaz mislim, da so temu krive volitive, kompanije nas pač hočejo malo stisniti, da bomo drugo leto bolj dobri, zlasti če ne bo izvoljen njih ljubljene Coolidge.

Dne 16. avgusta smo se podali v bakreno okrožje, in sicer Matt Ritmanič z ženo, Josip Kozan z ženo in otrokom. Šli smo, da si malo ogledamo mesto Calumet in okolico. Tam smo bili pri 8. in 10. sv. maši. Prvič, odkar bivam v Ameriki sem čula pri sv. maši slovensko pesem: "Pred Bogom poklek-nimo!" Po 22. letih priznam, da se mi je milo storilo okoli srca, in solze so mi prišle v oči. Oh, srečni Calumetčani!

Tam smo obiskali Mr. John Mihelicha, Mr. John Klobucharja, Mrs. Mary Plautz, Mr. Paul Shaltz, Mr. George Vranešiča na Ahmeeku in Mr. Nick Milnovicha. Povsod so nas prijazno sprejeli, kakor vsem skupaj tisočkrat hvala. Če pa vi kdaj pridete v Ironwood vam bomo pa tudi mi preskrbeli prijazno postrežbo. K sklepu še enkrat prijazna hvala vsem Calumetčanom za ta kratki čas veselja, ki smo ga živili med vami.

Mr. in Mrs. M. Ritmanich, Mr. in Mrs. J. Kozan v Ironwood, Mich., 1244 Washington Street.

Kenaston, Sask, Canada. — Genjeno uredništvo "Glasila": Mogoče znate, da sem se januarja meseca letos preselil sem v Canado. Pri mojem odhodu, in že prej, kakor hitro so Slovenci zvedeli za moj namen, me je prosilo veliko Slovencev, da jim opišem razmere tukaj v Canadi in kakem časopisu, zlasti kar se tiče poljedelstva. Iz vseh krajev sveta drvi jo danes ljudje v Canado, samo Slovencev je zelo malo, ker so se posamezno, brez vsake organizacije, naselili in si sedaj dosti pomagati ne morejo. Jaz bi dobil pomoč tukajšnjih kompanij za organiziranje celih naselbin, ker vem, kako posebno Slovinci, ki so farmarji v Zedinjenih državah, želijo spremembe na boljše, a do sedaj jim primanjkujejo vsi pripomočki do tega, ker o Canadi ne vedo več kot jaz o Kitajski.

Raditega sem se odločil podati v vašem listu dober in zanimiv pregled kanadskih razmer. Moj namen ni, ljudi semkaj vabiti, ampak če komu ugaja pri-ti sem, in grem jaz na pomoč z uplivom pri raznih kompanijah. Posebno pri železniških, ki imajo obilo najboljšega sveta na razpolago, in to po nizki ceni, poleg tega pa računajo s-smo en cent na miljo za vožnjo po železnici. Zgube se pa tukaj ni bati, ker je zemlja zelo rodovitna in je še milijonov akrov sveta za izbrati. Jaz sam sem kupil večje posestvo za svoje ljudi.

Obenem pa moram omeniti, da boste morali tudi vi meje Jednote raztegniti kmalu sem v Canado. Tukaj sem sedaj vse drvi iz Zedinjenih držav, in s tem tudi razne organizacije. Ravno kaže tudi že K. K. K. knea svojo glavo, pa upamo, da tukaj ne bo uspela. K. of C. imajo veliko organizacijo tukaj.

Moji dopisi bi bili poučni, zabavni, mogoče tudi malo šaljivi sploh taki, da bi jih vsak z veseljem bral. Vsaj taki so bili moji dopisi dosedaj.

Za honorar vam ne bom računal nič več, kot da mi pošljete k mojemu naročenemu in plačanemu "Glasilu" še dva iz-tizna, ker jih bom potreboval za razne namene. Denarja ne potrebujem.

Namenil sem se za vaš list, ker vsi, ki so me prosili za po-jasnila o Canadi, spadajo h K. S. K. Jednoti, in sem jim ob-ljubil, da se oglašim v kakem časopisu. Ampak vidim, da je zima najbolj primeren čas za to, tako da bom s pojasnili go-tov meseca marca ali aprila. Imel sem sedaj pol leta časa za priprave, potem smo delali, se-daj se je pričela žetev. Ogledal sem si razne pokrajine, in se seznanil z načini naseljeva-nja. Zgube ni pričakovati, raz-ven če kdo delati neće ali pa vse zapravlja.

Da se obračam do naših ame-riških sorojakov, je vzrok ta, da prej ko pridejo, lepšo priložnost dobijo. Potem pa Sloven-ci iz starega kraja morejo le v Canado, pa niso tako spretni za poljedelstvo kot so oni iz Ze-dinjenih držav. Bolje bi bilo, da se naselijo najprej iz United States, katere ima tudi Canada raje kot inozemce. Jaz sem United States citizen, in osta-nem kot tak tudi tukaj kolikor časa hočem. Upam, da vam bo moja ponudba všeč, in ostajam z odličnim spoštovanjem,

Rev. A. Minar.

Kenaston, Sask, Canada.

Prošnja.

Prejubi mi farani in dobri katoličani fare Sinji Vrh pri Vinici na Doljskem!

Iz stare domovine sem prejel dolžnadenčno prošnjo, podpisano od verhovskega župnika k. g. Jos. Koželja, ki se name obračajo in na naše dobre farane ter domačine. Ta prošnja je potrjena tudi od cerkvenega odbora in župana. Prošijo nas, da bi jim kaj pomagali in nabrali, kar minula svetovna vojna tudi njim ni prizanesla, ter jim pobrala zvonove. Kolikor se ne tiče zvonov, se tiče cerkve, ker je streha že stara in cerkev zamazana, a nimajo denarja za popravilo.

Zatorej se čim potom obračam na vse drage mi soprojane, ki ste bili krščani v tej cerkvi, ki ste ondaj opravi-li spoved in prvo sv. obhajilo, da bi se usmilili vsak po svoji moči in darovali nekaj po svojih močeh v ta namen. Svota pošljite meni: jaz bom vse pošteno odpisal na cerkveni urad te fare. Za to dobroto in blagoslovnost se vam je vnaprej lepo zahvaljujem.

V Clevelandu, O. živi g. Pavel Schellner, naš domačin. Na njega se tem potom obračam, da bi izvolil kaj nabrati in meni poslati.

V Calumetu, Mich. živi naš faran Mr. Math F. Kober. Tudi na njega se obračam z uljudno prošnjo, da bi ondaj skušal kaj nabrati. Saj to ni za me: to je za cerkev sv. Janeza Evange-Bog vam bo slietoro poplačal, vsak najmanjši dar je dobrodošel in zahvaljujem se še enkrat že vnaprej vsem darovalcem.

Upam, da so ostali vsi v Ameriki živeči rojaki in rojakinje iz naše fare še dobri katoličani ali verniki, in da se bodo ozirali na to milo prošnjo. Kampanja za te milodare bo trajala dva meseca.

Z vdanostnim pozdravom vaš domačin in sofaran

PETER MUKAVETZ,

Box 336, Ironwood, Mich.

NUJNA ZADEVA!

POTRDILO IN PROŠNJA.

Volečeni gosti: rojaki župnije

SINJI VRH

Podpisano predstojništvo župne cerkve Sinji Vrh potrjuje steno, da je župa Sinji Vrh v Sinjem Vrh v skrajno slabem stanju. Treba jo popraviti, prekriti: treba ji bo nabaviti nove zvonove. Sedaj ima en sam mali zvon, vse druge so ji vzeli med vojno. Ljudstvo tu je siromahno; da v steno, da bi samo zmagalo, svojo župno cerkev opremiti z vsem. Vse nado stavi v pomoč: svojih rojakov v Ameriki. Od njih pričakuje izdatne podpore.

Siti, kako so drugod s pomočjo rojakov, blajajoch v Ameriki — nabavile cerkve zvonove, orgle — in zato je trdnj prepričano, da tudi rojaki žup-nije Sinlega Vraha — tam v Rmeriki — bo do postili, da bi župna cerkev v rojstem kraju kazala tako žalostno lice. Naj bi velenjeni rojaki v Ameriki to željo, to nado ljudstva in to pe-dilo cerkvenega predstojništva zrela na znanje, vzeli k srcu kot naj-iskrenejšo prošnjo in trkanje na njih blagohotno in plemenito srce.

Za nabiranje darov se je med rojaki v Ameriki prostovoljno ponudil g. Peter Mukavetz, kateremu naj zauspa-jo rojaki, kakor mu zaupa predstoj-ništvo župne cerkve.

Na Sinjem Vrh, dne 29. jun. 1924.

Ko Kozel, župn. upravitelj. (Pečat župni urad sv. Ivana Ev. na Sinjem Vrh ob Kolpi.) Ivan Zalec, ključar.

Zaupna in priporočila Zupništvo na Sinjem Vrh, dne 29. junja, 1924.

Župan, (ime nečit.) (Pečat župništva občine Vrh, okraj Črnomelj.) (Advertis.)

HARMONIKE

Predno se odločite kupiti harmoniko, platite po cenik največji slovenski trgovini in izdeloval-nici harmonik v Zdrutenih drža-vah in gotovo boste zadovoljni kakor so bili že vsi drugi, kateri so že naročili.

LUBASOVE

harmonike imam tudi vedno v zalogi po najnižjih cenah. Importirane harmonike na eno, dve ali tri vrste, pripravne za mlade fanto, od \$4.00 do \$45.00.

PIANE

GRAMOFONE

kakor tudi popolna zalega rol in plošč. Pri meni boste dobili vsak muzikalni instrument, mal ali veliki, za nizko ceno. Blago razpisijam po vili Ameriki. Se uljudno priporočam rojakom.

ANTON MERVAR

Music House, 6881 ST. CLAM AVE., CLEVELAND, OHIO.

Ko ta list prečitate, dajte ga svojemu sosedu ali prijatelju na ogled.

SKORO NI MOGOČE PRE-PLACATI, RESITI SE TRAKULJE.

Milijone dolarjev ni preveč za uspešno odpravo trakulje iz notranje-ga dela slovenskega telesa. Ta raje-dalec, nepeptenoma ušeda in izjeda življenje bolnika, skratka odjeda nje-govo življenje. Mislite si sami ime-ti petdeset čevljev dolga trakuljo, ki se eventuelno hrani na sokih v va-šem žlečodu in srce vas najboljše so-ke vaše hrane, ki je namenjena za vašo rdečo zdravo kri Trakulja pžre vse to za njeno življenje. — Njeno dnevno narašča hne, rabi vedno več hrane, kar pomeni, da dobitte vi vedno manj in manj. Noben mo-tor ali stroj ne more naprej brez gorilne sile, še manj zamore člove-ško telo naprej brez potrebne hra-ne. Posledice so progromne, da bi jih vse navajali tukaj. Navadno je zelo slaba posledica.

Veliko mož, žen in otrok trpi in se zdravi za razne bolezni medtem ko je njih prava bolezen trakulja. Prava znamenja so drobci trakulje v odpadkih. Podobna znamenja so: omotica, slab tek, zguba teže, smrd-ljiv diih, rumena koža, bolečine v de-lih telesa, hrbtni in nogah, paltenja v trebuhu in žlečodu, ki se včasih vzdi-guje v grlo. Bolnik nima volje do dela in ne za življenje, nobena am-bicije in je melanholičen. Žlečode postane večkrat kiseli in hrana noče doiti po grlu. Omedlevični napad se tu in tam pojavi valed trakulje. Pri-petilo se je celo, da je trakulja zlezla v sapnik in zadavila bolnika. Rešite se tega parazita predno vas umri. Narodni si dovolji Laxton zdravila za \$10.48 pri Laxal Med. Co. 145 Laxal Bldg. Box 963, Pittsburgh, Pa. Se danes kot jutri je lahko prepozno. Za zavarovanje zavoja pošljite 25c več.

(Adv.)

DOMAČA ZDRAVILA.

V zalogi imam jedine dišave, Kaspovo lečmenovo kavo in importirane domača zdravila, katere priporoča Mr. Kaspil v knjigi

DOMAČI ZDRAVNIK

Plašite po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rabi.

IMPORTIRANE KOŠE

IN DRUGO ORODJE IZ JUOGLA-VIJE.

Kose in garantirane stajal-kega jela s ristikom na vi-šini 24, 26, 28, in 30 palcev

4 kos s ristikom po 12.00
6 kos s ristikom po 18.00
8 kos s ristikom po 24.00
10 kos s ristikom po 30.00
12 kos s ristikom po 36.00
14 kos s ristikom po 42.00
16 kos s ristikom po 48.00
18 kos s ristikom po 54.00
20 kos s ristikom po 60.00
22 kos s ristikom po 66.00
24 kos s ristikom po 72.00
26 kos s ristikom po 78.00
28 kos s ristikom po 84.00
30 kos s ristikom po 90.00
32 kos s ristikom po 96.00
34 kos s ristikom po 102.00
36 kos s ristikom po 108.00
38 kos s ristikom po 114.00
40 kos s ristikom po 120.00
42 kos s ristikom po 126.00
44 kos s ristikom po 132.00
46 kos s ristikom po 138.00
48 kos s ristikom po 144.00
50 kos s ristikom po 150.00
52 kos s ristikom po 156.00
54 kos s ristikom po 162.00
56 kos s ristikom po 168.00
58 kos s ristikom po 174.00
60 kos s ristikom po 180.00
62 kos s ristikom po 186.00
64 kos s ristikom po 192.00
66 kos s ristikom po 198.00
68 kos s ristikom po 204.00
70 kos s ristikom po 210.00
72 kos s ristikom po 216.00
74 kos s ristikom po 222.00
76 kos s ristikom po 228.00
78 kos s ristikom po 234.00
80 kos s ristikom po 240.00
82 kos s ristikom po 246.00
84 kos s

Katoliški dan na Eveleth-u, Minn.

(Konec govora Mr. A. Grdina.)

"Rojaki železnega okrožja, ki ste zbrani na tem veličastnem slovenskem katoliškem shodu, apeliram na vas, ostanite vstrajni slovenski možje, držite se svoje slovenske narodnosti in svoje vere! Držite z vašimi hvalevrednimi častitima gospodi duhovniki. Podpirajte jih v njihovem težavnem delovanju in obenem nikdar ne pozabite na vašo najstarejšo slovensko podporno organizacijo K. S. K. Jednoto!"

Med občinstvom je zagrmelo burno ploskanje.

Nato je Mr. Anton Grdina prečital vse došle brzojavke iz raznih slovenskih naselbin:

Cleveland. — Živeli zavedni verni Slovenci in Slovenke našega severozapada. Mnogo vspeha na vašem shodu vam kliče društvo sv. Vida, št. 25, K. S. K. Jednota. Anton Strniša, predsednik, A. J. Fortuna, tajnik.

Sheboygan, Wis. — Društvo sv. Cirila in Metoda ter društvo Kraljica Majnika srčno pozdravljata zborovalce na vašem katoliškem shodu. Vse za vero, dom in narod in za našo K. S. K. Jednoto. Peter Novšek, Mary Prislund in Rev. J. Černe.

Cleveland, O. — Društvo Marije Magdalene, št. 162, pozdravlja vse jednotine članice v Minnesoti. Naprej do zmage! Odbor.

Cleveland, O. — Mnogo vspeha in božjega blagoslova zborovalcem. Živeli! Pozdrav. Helena Mally in Josephine Menart.

Cleveland, O. — Minnesoti — zibelki ameriških Slovencev slava! V duhu z vami! Pozdrav zborovalcem! Ivan Zupan, urednik "Glasila K. S. K. Jednote."

Cleveland, O. — Pozdrav iz Clevelanda vsem zborovalcem! Katoliška ideja naj živi in se dviga. Frank Kenig in Joseph Sintich.

Chicago, Ill. — Društvo sv. Stefana, št. 1, K. S. K. Jednote vas srčno pozdravlja in vam želi obilo blagoslova božjega! Louis Zeleznikar, tajnik.

Calumet, Mich. — Iz srca vam čestitam k vašemu današnjemu velikemu dnevu! Z vami v duhu in želimo, da bi vse mogočeni Bog blagoslovil vaše delo. S bratskim pozdravom, John R. Sterbenz, član porotnega odbora K. S. K. Jednote.

Forest City, Pa. — Dal ljubi Bog, da bi vaš shod obrodil dosti sadu v vašo čast in ponos za napredek naše matere Jednote in svete vere. Kličem vam: Živeli zborovalci! Živela K. S. K. Jednota! J. A. Dečman.

West Park, O. — Društvo Presvetega Srca Jezusovega, št. 172 vas srčno pozdravlja in želi vam obilo vspeha. Smo z vami v duhu! J. Grdina, tajnik.

Vsem poslanim čestitkam je občinstvo navdušeno ploskalo in jih sprejelo z največjim veseljem na znanje.

Takoj zatem je prišla na oder mala, lepo oblečena deklica, ki je prinesla v naročju velik šop krasnih cvetlic, katere je poklonila v čast in priznanje glavnemu predsedniku K. S. K. Jednote, Mr. Antonu Grdina, kateri se je do solz ganjen zahvalil deklici za poklonjene cvetlice.

Tudi tu je občinstvo navdušeno ploskalo.

Predstavitelj, Mr. Peterlin je nato Mr. Grdinata zahvalil za krasne besede in navzočim je priporočal, naj se njegovih lepih nauk držijo. Nato je poklical k besedi Mr. John Germa, nadzornika K. S. K. Jednote, ki je nastopil burno pozdravljen.

Njegovega govora tudi nimamo v celoti, kar je tudi škoda, ker Mr. Germ je govoril o bodočnosti naše slavne K. S. K. Jednote. On je govoril o Mla-

deniškem oddelku K. S. K. Jednote. Povdarjal je s prepričljivimi besedami, kako je potrebno, da hitimo zbirati našo ameriško slovensko mladino pod zastavo dične K. S. K. Jednote v Mladinski oddelk. Potom naših slovenskih cerkva in potom slovenskih farnih šol se vzgaja naša mladina intelektualno. Za bodočnost skrbečega človeka pa vzgaja naš Mladinski oddelk pri Jednoti. Tu se takorekoč že v mladih letih naveže otrokovo srce na K. S. K. Jednoto, katero potem ljubi celo življenje in jo le redkokdaj zapusti. Kajti K. S. K. Jednota ima za nekako ta drugo mater, ki mu je najbolj pri srcu za prvo telesno materjo. Če resnično želimo, kar gotovo vsi, pravega napredka in dobro bodočnosti za našo dično K. S. K. Jednoto, tedaj z vsemi močmi na delo za Mladinski oddelk K. S. K. Jednote. Iz tega oddelka se bo dvigala naša K. S. K. Jednota močnejša in močnejša, njeni bodoči člani aktivnega oddelka se bodo rekrutirali iz mladinskega oddelka, zato je ta oddelk tisti studenec za K. S. K. Jednoto, kjer bo izvirala njena bodoča moč iz domaćega naraščaja.

Mr. Germ je nato pozdravil vse navzoče na shodu v imenu vrljih pueblskih Slovencev in obenem je povabil vse navzoče ali vsaj tiste, katerim je mogoče na enak veličasten katoliški shod v Pueblo, Colo., ki se je vršil teden pozneje dne 27. julija. Govoru je sledilo živahno ploskanje.

Predstavitelj je govornika zahvalil za lepi govor in nato je še on opozoril navzoče občinstvo, resno vsaka slovenska družina skrbi, da bodo njih otroci pod okriljem Mladinskega oddelka K. S. K. Jednote. Nato je pa naznanil občinstvu, da sedaj pride na vrsto najboljši govornik, katerega že gotovo vsi nestrno čakamo, da se oglasi in nam osebno pove, o tistih časih, ko so Slovenci pokladali našo K. S. K. Jednoto kot dete v zibelko. Ta govornik bo Very Rev. M. Savs, dekan, ustanovnik danes tako mogočne K. S. K. Jednote.

Komaj je predstavitelj izgovoril ime Fathra Savsa, je že zagrmelo burno ploskanje med občinstvom. Kot tak silno priljubljen, kar je pričalo nejenljivo ploskanje, ko je nastopil. Škoda, da tudi njegovega govora nimamo v celoti, ker vsebuje velevažne podatke o početku K. S. K. Jednote. Med drugim je približno izvajal dekan Father Savs:

"Povejte mi, dragi rojaki, kje v Ameriki se še lahko Slovenci zbirajo, da bi jih obiskali možje drugih narodnosti, in to možje, ki nekaj stoji, kot so škofje, duhovniki, županje in drugi odlični možje. V kolikor je medu znano, so to samo tisti Slovenci in Slovenke, ki tabori-jo pod zastavo K. S. K. Jednote. Med te, dragi moji, prihajajo škofje, duhovniki in drugi odlični ljudje, kar je znamenje, da ima K. S. K. Jednota velik upliv tudi med Amerikanci. Gospod Zalar je nekaj omenil, kako se je ustanovila K. S. K. Jednota. Tudi drugi večkrat govorijo o njenem začetku. Toda noben pa prav natančno ne ve. Jaz pa vem, ker sem bil zraven, predno je bila o K. S. K. Jednoti izgovorjena ali zapisana kaka beseda, sem bil jaz zraven.

Bilo je pred kakimi 32 leti. Father Šušteršič ranjki Msgr. Buh — oboje v večnosti — in jaz od nju še edini živ, smo se zbirali okrog "Amerikanskega Slovenca." Tam smo sprožili in sicer leta 1892. prvo misel za katoliško slovensko jednoto.

"Veste, ko je človek mlad, je poln navdušenja za narod. Tak sem bil tudi jaz, kar gori sem za narodno stvar. Pri 'Amerikanskem Slovincu,' katerega sem urejeval, smo imeli tedaj tudičevce, zakaj Slovinci je bilo še malo v Ameriki. Tedaj

ni bilo tukaj po Rangu toliko slovenskih naselbin, kakor jih je sedaj; sploh nobene ni bilo, ne ameriške, ne slovenske. V Towerju in pa v Kraintownu so se najprvo začeli zbirati naši ljudje. Nekoč sva z ranjkim Fathrom Buhom prišla na Eveleth zdraviti. Veste Father Buh je bil velik domači zdravnik. Doma je imel vesplošno flaš zdravlil in različna zelišča. In kadar se je kdo kaj pobli, je samo posegel po tako flaško, namazal in povil in bilo je kmalu dobro. Takrat sem bil prvič tu na tem svetu, kjer se danes razprostira skoro najbolj prijazno mesto na Iron Range. Takrat ni bilo še nič. Prireja in gošča je rastla, kjer danes stoji lepo moderno mesto. Zelenic ne avtomobilov takrat tudi ni bilo. Ljudje so hodili iz Dulutha peš na Range. Včasih so to pot naredili v dveh dneh, včasih tudi več, kakor je bilo vreme.

Tukaj sva s pokojnim Fathrom Buhom, kateri je že prejel svetniško krono za njegovo vzorno duhovsko življenje, spregovorila prve besede, ako bi ne bilo dobro ustanoviti eno katoliško jednoto. Prvotno sva mislila samo na Iron Range. Father Buh so rekli, bo težko in bilo je res težko. Ko-se je potem misel sprožila, so začeli delati za stvar Rev. Father Šušteršič, Rev. P. Ciril Zupan, O. S. B., Rev. Father Buh in jaz. Začeli smo. V Towerju smo imeli društvo sv. Cirila in Metoda, ki je eno izmed prvih slovenskih društev v Ameriki, ter tudi menda prvo pri Jednoti. Za št. 1, oziroma, kdo ima pravo zaslugo pri K. S. K. Jednoti, da nosi št. 1, vem jaz. Sicer pa jaz o številkah ne govorim. Ko mi je pisal tajnik društva sv. Stefana, št. 1, naj mu odgovorim glede tega, sem mu odgovoril, da vsa društva od 1 do 7 številke zaslužijo, da nosijo št. 1. Največje št. 1, pa zasluži društvo sv. Cirila in Metoda iz Towerja, Minn." Burno ploskanje med občinstvom.

"Vedno mi je bilo žal, da nisem mogel delovati med Slovenci, na kaki slovenski župniji. Rad bi bil in sem prosil, toda škof me ni pustil. Kajti doblaga duhovnika ne puste radi. Slabega se pa povsod radi znebe. V moji župniji, kjer sem edini Slovenec, delujem že dolgo. Moje misli pa so vedno med Slovenci in dobro zasledujem vsako delovanje med Slovenci. V Towerju so živeli prvi naseljenci, med katere sem hodil še kot dijak. Ti možje, nekaj jih ni že več med živimi, so še vedno stare slovenske korenine. Father Buh je kot duhovnik dobro poznal naš narod. Tudi jaz sem jih, četudi še mlad, dobro poznal. Naši ljudje prišli tedaj še skoro v preri-je na ta Range. Delali so trdo. Takrat so bile plače majhne. \$1 do \$1,50 k večjim so bile plače in morali so delati trdo. Samo trpljenje jih je spremljalo. Ti ljudje niso imeli sreče na tem svetu, da bi prišli do bogastva in mi smo to vedeli. Smilili so se nam. Da bi to ljudstvo bilo srečnejše, vsaj po smrti, smo začeli duhovniki skrbeti za nje v kolikor se je dalo. Razkropljeni narod, ki ni imel nobene organizacije, je bil popolnoma osamljen. Med posamezniki ni bilo nič prave bratske vezi. Zato smo zamislili katoliško jednoto, katara naj bi ta narod nekako bratsko združila, katara naj bi gojila med njimi sveto vero, in skrbela, da bi se njene nauke izvrševalo.

"Zato, vidite, je poklical Msgr. Father Buh in drugi duhovniki so ustanovili katoliško jednoto, kateri so dali ime Kranjsko Slovenska Katoliška Jednota. Zato, da bi ti slovenski trpinji, katerim zemeljska sreča ni bila naklonjena, dobili vsaj boljšo bodočnost na drugem svetu, zakaj trpljenja so zavili dosti tukaj, naj bi posmrtni zato vživali nebeško srečo.

Pokojni Father Buh so veliko žrtvovali za časopisje, za druge stvari in radi so pomagali reševati. On je bil v pravem pomenu besede svetnik. Marsikateri je mislil, da je bil Father Buh bogat. Vesta, koliko je zapustil. Ravno pred kratkim sem zvedel, da je pustil ne več kakor samo \$322, ko je umrl. Tako je povedal škof. Vi ste ga poznali po dobrih delih in vsak ga je kot takega poznal, naj bo kakršnekoli narodnosti.

"Kako bi se danes Father Buh in Father Šušteršič veselila tukajle med vami, ko bi bila navzoča, kakor sem jaz. Kako bi z veseljem pela pesem Slave. Kako bi bila vesela..."

"Upajmo, da z nebes gledata na nas, ter da njih duha sta med nami in se veselita z nami. Kajti delala sta in trudila sta se za sveto vero in narod slovenski.

"Jaz za svojo osebo povem, da se vedno čutim Slovenca, zato sem tudi z veseljem prihitel na ta shod, posebno pa še, ker je tudi Towersko društvo sv. Cirila in Metoda, h kateremu jaz pripadam, tukaj. Jaz bom vedno navdušen za K. S. K. Jednoto. Ako tudi bo K. S. K. Jednota kdaj praznovala 300 letnico, moj duh bo med tistimi, ki jo bodo praznovali. Ko bo K. S. K. Jednota praznovala zlati jubilej, upam biti pa še živ, razven če se mi kaka nesreča ne pripeti. Jaz se čutim še mladega. 54 let še ni tako starost in če ne bom mogel drugače, bom s zrakoplovom priletel na 50 letnico."

Burno ploskanje med občinstvom.

"K sklepu mojega govora naj še povdarim to le: Slovenci in Slovenke, karkoli se pride, eno nikdar ne pozabimo, in to je, da smo katoličani in Slovenci. Ostanimo verni sinovi svojega naroda in zvesti člani K. S. K. Jednote! Hvala vam in Bog živi!"

Krasnemu, zanimivemu govoru je občinstvo pritrjevalo s tako navdušeno, da ploskanja dolgo časa ni hotelo biti konec. Nato je nastopil domači župnik, Father Leskovec, ki je v lepih, vznešenih besedah zahvalil vse navzoče. Zatem vse druge naselbine, ki so se potom svojih zastopnikov vdeležili shoda, zatem je zahvalil vse govornike, vse častite gospode duhovnike. Domači gospod župnik je povedal, da ga neizrečno veseli, ker je katoliški shod tako izborni izpade. Zelenic je, da bi shod obrodil najboljše sad in pustil najboljši vpliv na naselbini in vseh, ki so se shoda vdeležili. Posebno je zahvalil Mr. Antona Grdinata, glavnega predsednika K. S. K. Jednote, ki je nekaj vrhovni prireditelj teh katoliških shodov po slovenskih naselbinah v Ameriki. Govor gospoda župnika je bil sprejet z jako navdušenim ploskanjem.

Shod je bil zaključen nekako ob 5:30 zvečer. Predsednik shoda je na to naznanil, da je pripravljena za vse goste v Recreation dvorani večerja. Nekar se je začela množica umikati iz dvorane. Bliznji so odšli domov, tuji gostje pa so odšli v Recreation dvorano, kjer je bila pripravljena večerja.

Tako se je končal prvi slovenski katoliški shod na Evelethu, na katerem je bila abran- vsa slovenska Minnesota. Vsa je bil jako zadovoljen. Stare naseljence, ki so prišli iz Towerja, z Ely-a, Hibbinga in drugih naselbin, so bili nad vse veseli, ker so se sešli s svojimi starimi znanci. To je bilo se- gajanje v roke. Marsikaj se so pogovorili o tistih časih, ki so jih živeli pred 35. leti po ameri- Minnesoti. Takrat so hodili peš skozi preri, kjer je bil dom še razne nevarne zveri, kot volkov, medvedov, itd. Na vsakem obrazu se je čital izraz zadovoljstva. Marsikateri je vzkliknil, zakaj nismo imeli kaj takega že prej. To- rej s tem je dokazano, da shodi so našemu narodu priljubljeni, ker ga navdušijo na novo, da gredo zopet nekako prenovljeni in na novo pogumljen na delo.

Letošnje leto, 1924, je naš narod popolnoma prebudilo. Katoliška misel zopet plava visoko med nami. Katoliška zvest je oživljena in ameriškim Slovincem so se odprla vrata v novo dobo, ki bo srečnejša za slovenske naseljence, kakor je bila doslej.

Ameriški Slovenci! Držimo se krepko principov, katere so nam podali naši slovenski katoliški shodi po naših naselbinah. Stojmo čvrsto na braniku istih in nikdar ne dovolimo, da bi jih nam sovražnik ponizal in popteval. V tem duhu živite in delajte! Bog in narod!

"A. S. in E."

Zaključni katoliški shod v Forest City, Pa.

(Nadaljevanje)

Do pol 3. ure popoldne se je v lično okrašenih Muhličevih dvorani nabralo toliko občinstva, da so bili vsi sedeži do zadnjega zasedeni; mnogo poslušalcev je moralo celo v ozadiju stati. Jako lep vtis na občinstvo in goste je naredil velik napis visoko nad odrom, omenjajoč naše Jednotno geslo: Vse za vero, dom in narod!

Na odru je sedelo pet glavnih uradnikov Jednote, Anton Grdina, Josip Zalar, Jno Dečman, Ivan Murn in Ivan Zupan; bili so tudi uradniki vseh treh krajevskih društev iz Forest City, (št. 12, 77 in 120), pji-niri slovenske naselbine, brat M. Muhlič in šest duhovnikov: Rev. Jevnik, Rev. Dr. Bren, Rev. Mihelič, Rev. Zoldat, Rev. Halicki in Rev. Manly.

Shod je otvoril s molitvijo točno ob 2:30. uri domači župnik, Rev. Jevnikar, nakar je navzoče pozdravil v imenu fars- v. Jožefa in v imenu cele slovenske naselbine. Govornik nam je povedal znano povest o onem brezbriznem kmetu, kateremu so sosedje vse pokradli in ga nazadnje pogнали celo iz hiše.

Tudi mi ameriški Slovenci imamo dragoceno svetinjo, sveto vero, katero lahko izgubimo, če bomo preveč strahopetni. Če ne bomo zadosti oprezní, se tudi nam lahko tako zgodi kot onemu brezbriznemu kmetiču; radi tega moramo to svetinjo in naše prepričanje pred vsakim napadom braniti.

Nato Rev. Jevnik predstavi zborovalcem predsedatelja shoda, brata Jno Dečmana, ki je enako iskreno pozdravil vse povabljenе goste in glavne govornike. Izrazil je svoje veselje in zahvalo Bogu, da mu je dana čast predsedovati prvemu katoliškemu shodu v Forest City, ker je bil še par dni nazaj nevarno bolan.

V resnici je bila poštvovalnost brata Dečmana velika; da- siravno še zelo onemogel valed komaj prestane hude pljučnice in vročinske bolezni, se je vdeležil shoda, še ves sključen opirajoč se na palico.

Zatem je izobraževalno in pevsko društvo "Naprej" zapelo himno "America" v angleškem in slovenskem jeziku. Te himne tudi v slovenskem jeziku se ni čulo še na nobenem shodu. Čast zato vrlim pevcem in pevovodji Mr. Vavtarju!

Predsedatelj shoda je zatem naprosil Rev. Dr. Hugo Breno iz Chicago, da prične s svojim govorom. Žal nam je, da nimamo dobesedne kopije tega govora na razpolago, zapomnili smo si pač glavne stavke in glavno vsebino mojstrsko izvedenega govora Rev. Dr. Breno, ki se je glasil nekako takole:

Častita duhovščina cenjeni glavni in drugi odborniki, dragi mi poslušalci!

"Vi v Forest City sta zadnji

glede prirejanja katoliških shodov v tem letu. Nismo vam pa zato prinesli samih kosti, ampak ravnali smo se po svetopisemskem reku, da naj se nazadnje prinese in natoči najboljše vino. In to smo prihranili za vas.

"Meni je bilo na lastno željo določeno, da naj govorim na tem shodu o 'Katoliškem značaju.'"

"Večkrat slišimo o lepih, pravih in dobrih značajih, pa tudi o slabih. To čujemo vsled gotovih vzrokov. Če umrje n. pr. značajen mož ali fant, tarnavse za njim rekoč: 'Škoda, da ga je pobrala smrt!' To je znamenje, da je bil pokojnik značajen. Sv. Matilda je nekoč omenila o značajih, ki so podobni aprilskemu vremenu.

"Tudi dandanes imamo take moze, ki trobentajo na dve strani; to je sramotno za človeka; še bolj pa za katoličana. Pravih značajev nas uči samo sveta vera in Cerkev; iskati jih je treba samo v verski šoli, koje ustanovnik je bil Kristus, največji značaj vseh značajev.

"Žal da je naše katoličanstvo zadnje čase postalo bolj klaverno in medlo. In čemu? Manj-ka nam pravih značajnih mož. Značaj v človeški družbi je podobno stebri pri stavbi; če se ta stebel omaja, se vse poruši. Značaj je podoben skali v morju; vsakdo se hoče oprijeti za to skalo, da bi ne utonil. Zaradi tega je treba na vsakem katoliškem shodu pojasniti, kaj je namen tega shoda; da hočemo iz okuženih značajev narediti pravi katoliški značaj.

"Kaj je značaj katoliškega moža? Katoliško značajen mož je oni, ki ima glavo in srce na pravem mestu; če iste rabi kot Bog zahteva. Če svoje glave in srca ne zastavi drugemu, pa naj si bo že kakemu listu ali agitatorju. Kdor ravna nasprotno, je breznačajnej. Bog je dal človeku glavo, da naj ga razumeva. Agitatorjem, ki hočejo svoj značaj prenesti in oslabilo odgovori takole: 'Kaj, ali boš ti, falirani študent mene učil kako živeti, ko sem bil v Ameriki, ko si ti v starem kraju še kratke hlače nosil in platno prodal?'"

"Značajen mož rabi vedno svojo glavo; ve kje je resnica. Tega prepričanja se oklepa z obema rokama in ne izpusti, če bi ga od tega tudi s štirimi kolenji trgali. Eni mu pravijo: 'Pusti to prepričanje!' Značajen mož se na to še ne oglasi. Mož pravega značaja, ta se ne briga za kvakanje drugih, ampak gre pogumno naprej po svoji poti. Kdor se da podkupiti, je breznačajnej; značaja se ne sme prodati niti za milijone.

"Takih pravih takozvanih 'gentlemanskih' značajev je dandanes malo. Pravi značaj mora biti v srcu; to je šele površna značaja; brez srca ga zaman iščete. Glavni značaj prihaja torej iz srca, ter pomeni jekleno voljo. Če ima človek jasne pojme o kaki stvari, je treba za iste junaško nastopiti. Rabi mora lastno pamet, voljo in razum. To je značaj. Ako človek misli: tako, moram živeti, a ravna drugače, tak človek je poturica. Treba je torej vedno jeklene volje.

"Najlepši značaj najdemo v Kristusu. Kristus bi bil lahko judovski kralj, da reši Jude iz telesne sužnosti. On pa tega ni hotel, ker je znal za svoje poslanstvo, trdeč, da njegovo kraljestvo ni tega sveta. Gledal je že tedaj v svojo bodočnost. Videl je v duhu križ na Kalvariji, na katerem bo umrl za svojo idejo. To je bil pravi načaj.

"Apostoli so bili značajni, celo umrli so za svoje prepričanje in idealne. Imamo na milijone značajev — mučnikov. Imeli so trdno vero v svojem srcu in ljubezen do Boga. Danes med ljudstvom ni več stanovitne vere, zato imamo toliko nesrečnih izgledov.

"Naj vam navedem par slu-

čajev iz novejših dobe o pravem katoliškem značaju:

"Tekom minule vojne so Turki ujeli nekega 12 let starega dečka, Armenca, katerega so z orožjem silili, da zataji katoliško vero. Grozili so mu z odsekanjem ene roke. Hraber deček jim je nato odgovoril: 'Le dajte jo odsekati, svoji vere ne zatajim!' In odsekali so mu jo, tako tudi drugo, da je umrl mučeniško smrti za svoje versko prepričanje.

"Nekje na Ruskem so hoteli boljševiki oropati in oskruniti neko katoliško cerkev. Ko so to zvedeli mašni strežniki, so se postavili hrabro v bran pred oltarjem več sovražnikom, da morajo preko njih trupel, če hočejo doseči svoj namen. Kru- ti boljševiki so vse te dečke pred oltarjem pomorili. To so bili pravi značaji!

"V nekem večjem mestu je nek visokošolec, sin. Marijine družbe, prišel k materi z Marijino svetinjo na svojih prsih. Dasi ravno so ga njegovi tovarišči vsled tega zasmehovali, je dotičnik pogumno izjavil, da je častilec nebeke Matere in Marijin sin. Skušnjo je naredil z odliko. To je bil tudi pravi značaj!

"Katoliški značaj v praktičnem življenju je, kdor vse veruje, kar je Bog razodel in kar uči sveta Cerkev. Lahko vedno rabiš svojo glavo, pri tem pa pomisli, da ti glava ni na zelniku zrastle. Kdor ne sledi solncu je nerazumen in mora hoditi za luno.

"Katoliški značaj je jeklen; gre vedno naprej po svoji poti. Dotičnik živi po katoliško ne glede na druge. Katoliški mož, žena, se nič ne ozira ne na desno, ne na levo, ne posluša rde- čih reformatorjev, ampak se ravna po tem, kar ga je njegova mati učila. Naši predniki so bili značajni, ker so z velikim trdom celo na visokih hri- bilih gradili cerkve. Katoliška žena ne trpi protiverskega lista v hiši. Tudi to je katoliški značaj. Danes ni več čas polovičarstva. Delaj, ali za Kristusa ali proti, ne pa v sredini!

"Zdaj lahko presodite, dragi mi poslušalci, kdo je značajen. Lahko tudi presodite, katara Jednota je prava za katoliške Slovence v Ameriki — K. S. K. Jednota. Tretjo črko (Katoliška) morali bi pisati z zlato črko. Zdaj tudi lahko veste, kdo je pravi član te Jednote. Kdor ima drugo črko K (katoliško) vedno pred očmi. Če je ta Jednota katoliška samo po ustih, tedaj ni značajna. Jaz imam v zavednega socialista več zaupanja kot v katoličana, če sili v katoliško Jednoto, a ne misli tako; tak član je hinavec, farizej.

"Pomnite, da značaj in resnica vedno zmagata. Torej bo tudi K. S. K. Jednota obstajala, če bo imela prave katoliške značajne moze; in ker jih ima, ji je bodočnost zagotovljena; pri tem pa ne mislim na nikake osebnosti. Ako se boste tega značaja in teh mož držali, boste ostali pravi katoliški člani katoliške Jednote, in taka Jednota naj živi, naj procvita! Bog daj!"

Govornik Rev. Dr. Hugo Bren je žel za svoj krasen govor buren aplavz.

(Dalje sledi)

Prva slovensko-hrvatska MLEKARNA

F. GRILL'S DAIRY

1815 W. 22nd St., Chicago, Ill. Pozor gospodinjstvu! Ako rabite pri gospodinjstvu sveže mleko, dobro sladko, ali kiselu smetano, (Cream) ali okusno, doma narejeno maslo, Butter, ogledajte se v moji mlekarni!

Jaz prodajam mleko, ki je pasteri- zirano; dobivam ga naravnost od far- marjev. Mleko je preje natančno pre- skušeno in pregledano od Mesnega zdravstvenega urada (Health Department) predno gre iz mlekarne; torej garantiram ali jamčim, da je naravno. Mleko tako vrste je posebno priporo- čati otrokom rejencem.

Mleko razvažam po hišah točno vsak dan o pravem času. Za obilna naročila se tople priporo- čam

FRANK GRILL, slovensko-hrvatski mlekar 1815 W. 22nd St., Chicago, Ill.

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

Glasiло K. S. K. Jednote
 Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, Ill., dne 12. januarja 1908.
GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
 Solventnost aktivnega oddelka znaša 100.18%; solventnost mladinskega oddelka znaša 121.13%.

OFFICIAL ORGAN
 of the
GRAND CARNOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
 of the
UNITED STATES OF AMERICA.
 Maintained by and in the interest of the Order.
 Issued every Wednesday.
OFFICE: 6117 St. Clair Ave., CLEVELAND, OHIO.
 Telephone: Randolph 628.

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, Ill., dne 12. januarja 1908.
GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
 Solventnost aktivnega oddelka znaša 100.18%; solventnost mladinskega oddelka znaša 121.13%.

Od ustanovitve do 1. avgusta, 1924 znaša skupna izplačana podpora \$2,366,247.60.

GLAVNI URAĐNIKI:
 Glavni predsednik: Anton Grdina, 1053 East 62nd St., Cleveland, Ohio.
 I. podpredsednik: Matt Jerman, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colo.
 II. podpredsednik: Anton Skubic, P. O. Aurora, Minn.
 III. podpredsednik: Mrs. Mary Prislard, 723 Ga. Ave., Sheboygan, Wis.
 Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Pomožni tajnik: Steve G. Vertin, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Blagajnik: John Grabek, 1012 N. Broadway, Joliet, Ill.
 Duhovni vodja: Rev. Luka Gladek, 305 So. Second St., Steelton, Pa.
 Vrhovni zdravnik: Dr. Jos. V. Grabek, R. 303 Amer. State Bank Bldg, 600 Grant St. at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.
NADZORNI ODBOR:
 Frank Opeka, 26-10th St., North Chicago, Ill.
 John Jerich, 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
 John Germ, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.
 John Zulich, 6426 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
 Martin Shukle, 811 Ave. "A", Eveleth, Minn.
POROTNI ODBOR:
 John R. Sterbentz, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.
 Martin Kremesec, 2004 Coulter St., Chicago, Ill.
 Frank Trempush, 42-48th St., Pittsburgh, Pa.
PRAVNI ODBOR:
 John Dechman, Box 529 Forest City, Pa.
 John Murn, 42 Halleck Ave., Brooklyn, N. Y.
 John Butkovich, 1201 So. S. Fe Ave., Pueblo, Colo.
UREĐNIK "GLASILO K. S. K. JEDNOTE":
 Ivan Zupan, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Telefon: Randolph 628.

MOLČITE IN SE SKRIJTE, SAJ VESTE KAJ STE!

Sijajni uspehi katoliških shodov, kateri se prirejajo po slovenskih naselbinah zelo podoje naše nasprotnike v oči. Posebno pa jih vznemirja katoliški shod v Pueblo, Colorado, kjer sta tako vzajemno nastopila glavni predsednik in glavni tajnik K. S. K. Jednote. Ta impozantna katoliška manifestacija je našla odmev v vrstah naših brezverskih fanatikov, kateri si zaman belijo glave, kako bi se dalo zajeziti ta mogočni val, to nevzdržljivo prodiranje zmagovalnega pohoda naših vzvišenih ter plemenitih ciljev. Z vsemi sredstvi, z vsemi silami, z vsemi pripomočki in z raznovrstnimi izmišljotinami skušajo ovirati požrtvovalno delovanje naših pravoboriteljev; ako ne morejo drugače, izlijejo polne kufe sramotnje nad naše pravke, samo da si s tem ohladi svoj srd in svoje grozne temperamentne. V tem se pa posebno odlikujejo nekatere podivjane, brezbožne ženske, katere se direktno zaganjajo v naše velezaslužene moške ter v svoji predrznosti apelirajo na ženski delavski svet, naj bi se ta obrnil proč od cerkve in naj bi si iskal "boljšega spoznanja." Evo tukaj neizpremenjeno, ostudno besedilo:

"Posebno delavske žene se zavedamo, kaj se imamo nadejati od katoliške zgažje. Saj prebrhitko spoznavamo, kako nekrščanska je krščanska družba za nas in za vse ljudi. Dokler smo hodile v cerkev, smo bile tepene in lačne, trpele radi zablodene pameti, ki so jo zmešali našim možem v cerkvi. Spoznajte smo, da se nam po krščanski in katoliški morali godi krivica, zato se obračamo proč od nje ter iščemo boljše spoznanja in boljše človeške šole."

To so besede, katere jih morete napisati le vi brezvestni hinavci, v vašem srditem fanatizmu in divji gonji zoper naša vzvišena načela in zoper vse tiste pooblaščenke, ki požrtvovalno širijo in ščitijo plemenite nauke o krščanski vzgoji. Nam pripisujete zločine, katerih je vaša črna vest preobložena, zato nimate miru in ne trezne vzdržljivosti ter se podlo zaganjate v nas, hoteč s tem sramotiti z vsakim lasom, z vsako bilko naše dostojanstveno delovanje. Skozi zaslepljena okna gledate in vidite v nas nesramosti, katerih ni in katere sploh najti ne morete. Hudujete se, ako vas naši voditelji nazivljajo živali. Zakaj se hudujete? Saj učite vaše pripadnike, da so potomci opice in opica je vendar le žival. Saj razpravičate v vaših člankih, na dolgo in široko, tiste suhoparne teorije o življenjskem izvoru in o postanku človekovem.

Vi ste tisti, črnogledni farizeji, ki venomer vpijete v svet, da vam je rešitev delavstva edini cilj in smoter, vaše naprednjake zavednost. Toda pogledajte vaše perfidne časopise, prelistajte vaše umazane knjige, a ne kriči iz vsakega lista, iz vsake strani telečja modrost, da je človek žival, ker je izšel od opice? In kakor je lahko izšel od opice, bi ravno tako lahko izšel od kateresibodi druge živali, n. pr. od osla; saj ta sivi uhač zna celo i, a; in menda ste se naučili po njem govoriti, saj venomer rigate v vaših trobilih eno in isto pesem o farjih. Za slovenskega delavca-trpina pa ni čuta od vas, nobene tolažilne besedice, nobenega vzpodbujalnega nagovora, v borbi za njegov obstanek; pač pa brez treznega premisleka in s silno gročnostjo zastopate vaše brezversko mnenje. V strastnem boju zoper vero, hočete valiti slovenskemu delavcu vaše strupene nazore. Našim pristalem hočete škodovati z obrekovanjem na časti, premoženju in podjetju.

V tem smislu se ne sramujete nobenega še tako nemoralnega in podlega sredstva. Ako ne morete drugače, medete vašim pripadnikom v oči, slepilo španske inkvizicije. Ni naša naloga se spuščati sedaj podrobneje v razmotrivanje tega zgodovinskega fakta. Danes ugotovimo le to, da ako bi bila španska inkvizicija tisto strašilo, kakor jo opisujete vi, ne bi bila Španija ohranila katoliško vero skozi cela stoletja in ne bi bila danes Španija ena izmed najbolj katoliških dežel.

Iz tega se razvidi, da pobirate vsak prah, vsako smet, samo zato, da lahko mamite s tem vaše pajdaše. Naj si bo še tako sramotno pripomoček, ga zasedete v naše vrste, hoteč s tem zrahljati vez bratstva in solidarnosti našega zavednega delavstva. — Toda pojdivo naprej, ogledimo si vašo dušo, vašo vest in srce in potem bomo spoznali, kakšno strupeno seme sejete med zdravi narod slovenski. A vaša psihologična svojstva se nikjer ne zrcalijo očitneje in razločneje, kot v raznih statističnih zločincev. Tu je vaše ogledalo, kjer uzrete vašo celotno podobo. Tukaj lahko vidite, kam privede človeka brezverska vzgoja ter podivjana brezverska strast. Tukaj v zločinskih statistikah boste ugledali imena raznih sleparjev, tatov, oskrunjevalcev, preestnikov, morilcev in roparjev. Vsa ta imena zračijo ljudi, ki so izgubili vsako vero v Boga in božje zaupanje.

In ve, fanatične brezverske žene, ste toliko nesramne, da vpijete o krivici, ki vam jo je prizadala krščanska in katoliška morala! Ali vas uči cerkev in njeni nauki, brezobzirno zapuščati vaše domove, vaše moške in vaše otroke ter uiti z maloprednimi borderji? Mar vas katoliška morala vzpodbuja sejati razdor in prepir med zakonske družine ter hujskati in podpihovati mirne zakonske pare? Ali vam krščanska in katoliška načela narekujejo vsa tista števila podlih naklepov in ugovov, vse tiste načine tajnih in peklenskih mahinacij, kako bi spravile vaše katoliške moške v kraj in bi bilo vaše "boljše spoznanje" doseženo in vaša "bolj človeška šola" dovršena z "dobrim uspehom!" Po hinavsko jadikujete v vaših listih, češ, katoliški moške vas skušajo pahnuti v pogubo, toda bodite le uverjene, da ste ve brezbožne in fanatizirane ženske tiste, ki skušate na vse načine se iznebiti vaših mod, krščanskega mišljenja in jih brezobzirno in neusmiljeno vreči v zapore in jih potakniti po norišnicah, ako bi le mogle to izvršiti. V tem oziru ste vse brezverne ženske enake, vse podivjane in zbesnele po enem kopitu! S studom in gnjevom se obrača vsak izobražen človek proč od vas in se vam na daleč izogne, samo da ne bi dihal tiste smrdljive kuge, katero razširjate, koder hodite. Sramotna pega se vas drži in vas spremlja na vaših tajnih potih skozi življenje. To je torej tista strupena morala, katero zasledujete, da pridete enkrat do svojega smotra do "boljšega spoznanja!" Z vsó pravico vam ves tolerantni ženski svet daje naslov ostudne živine; zatoorej molčite ter se skrijte, saj veste kaj ste!

Ernest Terpin.

Kdo kontrolira kvoto?

Novi priseljeniški zakon je ameriškim konzulom naprtil odgovornost, da uravnavajo priseljevanje v Združene države v mejah predpisane kvote. Pod starim kvotnim zakonom je bila kontrola kvote v rokah priseljeniških oblasti v ameriških pristaniščih; po novem zakonu je kontrola kvote v rokah ameriških konzulov v inozemstvu. Poprej se se od kvote odštevali priseljenci, čim so dospeli v ameriško luko; sedaj se od kvote odštevali priseljeniške vize, izdane od ameriških konzulov v inozemstvu. Kdor je poprej odpotoval v Ameriko s potnim listom, viziranim od ameriškega konzula, je bil vendarle v nevarnosti, da dosepe v Združene države prepozno — čez mesec ali letno kvoto. Sedaj, kdor ima priseljeniško vizo, ve, da glede kvote mu ni treba nič skrbeti, le da pride v Združene države kadarkoli, predno zapade rok, naveden v vizu.

Kdo vodi računa o kvoti? Kvota vsake države je pod kontrolo onega ameriškega konzula v tej ali oni inozemski državi, kateremu je bila posebno poverjena ta naloga. Ta konzul se označuje kot "quota control officer." Nikar ameriški konzulat širimo sveta ne sme izdati nikake priseljeniške vize na račun kvote kakke države, ne da bi se bil z onim konzulom, ki služi kot kontrolni uradnik za kvoto te države. Priseljeniške vize, izdane proti kvoti vsake dežele, nosijo tekočo številko in eni sami seriji. Kontrolni uradnik dotične kvote nakaže posameznim konzulom eno ali več tekočih števil na račun kvote, ki jo on nadzoruje; konzul rabi te tekoče številke na priseljeniških vizah, ki jih izda kvotnim priseljencem iz dotične dežele.

Čim so bile proglašene nove kvote, je vsak ameriški konzul, ki je pričakoval prošnje za priseljeniško vizo, dobil nalog, naj zahteva od kontrolnega uradnika za kvoto te ali one dežele, da mu nakaže tak blok tekočih števil za priseljeniške vize, ki naj odgovarja številu prošenj, ki jih pričakuje tekom leta. Na primer, ako je ameriški konzul v Liverpoolu cenil, da se bo pri njem vložilo približno 5000 prošenj za priseljeniške vize na račun angleške kvote in 200 na račun francoske kvote, on bi zahteval od kontrolnega uradnika za kvoto za angleško kvoto (generalnega konzula v Londonu), naj mu nakaže blok 5000 tekočih števil za priseljeniške vize angleških prosilcev, od kontrolnega uradnika za irsko kvoto (konzula v Dublinu), naj mu nakaže 1000 tekočih števil na račun irske kvote, in od kontrolnega uradnika za francosko kvoto (generalnega konzula v Parizu), naj mu nakaže 200 tekočih števil na račun francoske kvote.

Kontrolni uradnik za kvoto pa je dobil nalog, naj sešteje, koliko tekočih števil za priseljeniške vize se od njega zahteva na račun kvote in potem po svojem uvidevanju nakaže vsakemu konzulu razmerno število istih. Ako bi torej vsi konzuli zahtevali od njega skupaj 10000 tekočih števil, a kvota znaša le 1000, bi vsak konzul po navadi dobil le 10 odstotkov tekočih števil, kolikor jih je zahteval.

Kontrolni uradnik za kvoto je pooblaščen, da nakaže vnaprej le 90 odstotkov kvote. Deset odstotkov naj jih obdrži za rezervno. Ako bi torej ameriški konzul v Belgradu, oni v Zagrebu, oni v Reki, Trstu, Parizu, Buenos Aires, Montreal, Havani ali kjerkoli drugje, vsega skupaj proračunali, recimo 20,000 prošenj za priseljeniške vize na račun jugoslovanske kvote in bi od kontrolnega uradnika za jugoslovansko kvoto (ameriškega konzula v Belgradu) zahtevali, da se jim nakaže primeren blok tekočih števil na račun kvote, ne bi kontrolni uradnik seveda mogel nakazati konzulom vseh priseljeniških viz, ki jih zahtevajo, kajti jugoslovanska kvota znaša le 671. On bi si najprej pridržal 10 odstotkov te kvote, t. j. 67, za rezervno. Ostalih 604 bi sorazmerno razdelil med poedine konzulate. Ti bi torej — v

slučaju proračunjenih 20,000 prošenj — dobili vsak le po 3 odstotke tekočih števil za priseljeniške vize, kolikor jih zahtevajo.

Od one desetodstotne rezerve bo kontrolni uradnik nakazal poedine številke ali majhne bloke, čim nastane potreba, zlasti pa onim ameriškim konzulom, ki niso vnaprej vposlali nikakega proračuna. Na primer, lahko se zgodi, da Jugoslovani, nastanjeni v Pragi, se obrne na ameriški konzulat v Pragi za priseljeniško vizo; mogoče je, da tamošnji konzul ni pričakoval nikake take prošnje s strani ljudi, rojenih v Jugoslaviji, in mu ni bila zato nakazana nikaka tekoča številka na račun jugoslovanske kvote. Konzul v Pragi bo torej, ako misli, da dotičnik zadostuje vsem predpisom glede vize, pisal oziroma brzojavil konzulu v Belgradu, ki je kontrolni uradnik za jugoslovansko kvoto, naj mu nakaže tekočo številko na račun jugoslovanske kvote. Ako rezerva ni izčrpana, bo ameriški konzul v Belgradu nakazal ameriškem konzulu v Pragi tekočo številko na račun rezerve jugoslovanske kvote; dotični prosilec pa bo dobil svojo priseljeniško vizo in bo smel odpotovati v Združene države. Vse brzojavne stroške v svojo, da se vgotovi, da-li je kaka kvotna številka na razpolago, mora nositi priseljenec sam.

Zakon določa, da se za vsak koledarski mesec kvotnim priseljencem ne sme izdati več priseljeniških viz kot znaša 10 odstotkov vse dotične kvote. Ta omejitev velja le za one kraje, ki znašajo čez 300 na leto. Odgovorni za to so konzuli, katerim je bilo nakazano določeno število viz za uporabo tekom leta. Ti konzuli smejo izdati vsak mesec kvečjemu deset odstotkov od tekočih števil, nakazanih jim za priseljeniške vize. Torej, ako predpostavljamo, da je ameriškem konzulu v Belgradu bilo nakazanih, recimo, 250 priseljeniških viz na račun jugoslovanske kvote, konzul v Zagrebu 350 in konzul v Trstu 30, bo konzul v Belgradu smel izdati kvotnim priseljencem, rojenim v Jugoslaviji, le 25 viz na mesec, konzul v Zagrebu 35 in konzul v Trstu 3 na mesec. Kontrolni uradnik za kvoto, ki si je pridržal 10 odstotkov viz za rezervno, sme izdati od te rezerve tudi le 10 odstotkov na mesec.

Večinoma bodo vse priseljeniške vize za kvotne priseljence že izdane tekom prvih desetih mesecev fiskalnega leta. Vsak konzul mora v rednih presledkih poročati kontrolnemu uradniku, koliko viz je že izdal in koliko jih ima še na razpolago. Ako kak konzulat ima več ali manj prošenj za priseljeniške vize, kakor so jih proračunali, sme kontrolni uradnik po svojem uvidevanju popraviti prejšnjo razdelitev in nanovo nakazati ostanek še ne izdanih priseljeniških viz.

Konzul izdaje kvotne priseljeniške vize, dokler jih ima na razpolago, in sicer po gotovem redu.

NAPRODAJ

je "Delicatessen" trgovina, blizu šole in parka. Cena nizka. Pojavnika daje lastnik

EDWARD KLOBUČAR,

3659 E. 99th St., Chicago, Ill. (Advertis.)

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA K. S. K. JEDNOTE.

NAZNANILO ASESMENTA 9-24 ZA MESEC SEPT., 1924.

Imena umrlih članov in članic.

Zaporedna št. 77.

11114 STEFAN MIHELICH — Star 60 let, član društva sv. Jazepa Krstnika, št. 14, Butte, Mont., umrl 15. julija, 1924. Vzrok smrti: jetika. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 22. februarja, 1907, R. 50.

78.

2336 MARGARETA ŠVAJGAR — Stara 58 let, članica društva sv. Petra, št. 30, Calumet, Mich., umrla 23. julija, 1924. Vzrok smrti: reumatizem. Zavarovana za \$500. Pristopila k Jednoti 26. decembra, 1904, R. 40.

79.

1473 AMALIJA ROSENSTEIN — Stara 60 let, članica društva sv. Alojzija, št. 52, Indianapolis, Ind., umrla 15. julija, 1924. Vzrok smrti: srčna bolezen. Zavarovana za \$500. Pristopila k Jednoti 1. januarja, 1901, R. 51.

80.

4840 KATARINA BENEDIČIĆ — Stara 44 let, članica društva sv. Srca Marije, št. 86, Rock Springs, Wyo., umrla 26. julija, 1924. Vzrok smrti: influenca. Zavarovana za \$1000. Pristopila k Jednoti 12. februarja, 1911, R. 35.

81.

4261 MARIJA MAURIN — Stara 42 let, članica društva sv. Veronike, št. 115, Kansas City, Kans., umrla 18. junija, 1924. Vzrok smrti: porod. Pristopila k Jednoti 12. septembra, 1909. Zavarovana za \$1000, R. 33.

82.

3404 MATT VESEL — Star 46 let, član društva sv. Cirila in Metoda, št. 4, Tower, Minn., umrl 10. julija, 1924. Vzrok smrti: srčna bolezen. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 25. novembra, 1901, R. 37.

83.

17453 GEORGE FLAJNIK — Star 34 let, član društva Marije Sedem Žalosti, št. 50, Pittsburgh, Pa., umrl 24. junija, 1924. Vzrok smrti: pljučnica. Zavarovan za \$500. Pristopil k Jednoti 14. maja, 1911, R. 24.

84.

8947 JAGA CEBRAJEC — Stara 41 let, članica društva Marije Sedem Žalosti, št. 50, Pittsburgh, Pa., umrla 25. julija, 1924. Vzrok smrti: jetika. Zavarovana za \$1000. Pristopila k Jednoti 18. oktobra, 1919, R. 36.

85.

18151 FRANK KOVAČIĆ — Star 45 let, član društva sv. Cirila in Metoda, št. 144, Sheboygan, Wis., umrl 19. julija, 1924. Vzrok smrti: pljučnica. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 11. marca, 1912, R. 35.

Odpravnina.

Zaporedna št. 10.

515 JOHN JUREŠIĆ — Član društva sv. Družine, št. 5, La Salle, Ill., plačana odpravnina \$550.

Imena poškodovanih in operiranih članov in članic.

Zaporedna št. 82.

23113 FRANK GLAVAN — Član društva sv. Jožefa, št. 2, Joliet, Ill., operiran 8. julija, 1924. Opravičen do podpore \$100.

83.

10809 KATARINA TRLEP — Članica društva sv. Jožefa, št. 2, Joliet, Ill., operirana 23. julija, 1924. Opravičena do podpore \$100.

84.

2025 MARIJA VIDMAR — Članica društva sv. Jožefa, št. 21, Federal, Pa., operirana 1. aprila, 1924. Opravičena do podpore \$100.

85.

8977 ANA ŽUZEK — Članica društva sv. Frančiška Saleskega, št. 29, Joliet, Ill., operirana 8. julija, 1924. Opravičena do podpore \$100.

86.

9285 ELIZABETH STEFANICH — Članica društva sv. Frančiška Saleskega, št. 29, Joliet, Ill., operirana 16. julija, 1924. Opravičena do podpore \$100.

87.

3588 HELENA KUSHAR — Članica društva Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill., operirana 19. maja, 1924. Opravičena do podpore \$100.

88.

1730 JOHANA POGLAJEN — Članica društva Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill., operirana 24. maja, 1924. Opravičena do podpore \$100.

89.

3390 JOHANA STRAUS — Članica društva Marije Cistege Spočetja, št. 104, Pueblo, Colo., operirana 28. maja, 1924. Opravičena do podpore \$100.

90.

2893 KATARINA LONČARIĆ — Članica društva sv. Veronike, št. 115, Kansas City, Kans., operirana 13. junija, 1924. Opravičena do podpore \$100.

91.

10522 MARIJA VOLK — Članica društva sv. Ane, št. 120, Forest City, Pa., operirana 9. julija, 1924. Opravičena do podpore \$100.

92.

25194 FRANK MRAK — Član društva sv. Jožefa, št. 122, Rock Springs, Wyo., operiran 7. julija, 1924. Opravičen do podpore \$100.

93.

11034 ROSE PODBOJ — Članica društva sv. Ane, št. 127, Waukegan, Ill., operirana 28. julija, 1924. Opravičena do podpore \$100.

94.

1803 FRANCES STERGAR — Članica društva sv. Ane, št. 134, Indianapolis, Ind., operirana 3. julija, 1924. Opravičena do podpore \$100.

95.

18170 JOHN LEKAN — Član društva sv. Jožefa, št. 146, Cleveland, O., poškodovan 19. novembra, 1922. Opravičen do podpore \$500 za nerablivo levo roko in nogo.

96.

8013 FRANCES SKUFCA — Članica društva sv. Ane, št. 150, Cleveland, O., operirana 3. julija, 1924. Opravičena do podpore \$100.

97.

24206 ANTON ROŽMAN — Član društva sv. Mihaela, št. 163, Pittsburgh, Pa., operiran 16. januarja, 1924. Opravičen do podpore \$50.

98.

17844 ALOIS PRIJATELJ — Član društva sv. Florijana, št. 44, So. Chicago, Ill., operiran 7. avgusta, 1924. Opravičen do podpore \$100.

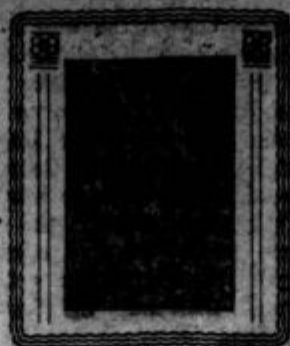
MLADINSKI ODDBELEK.

Zaporedna št. 190.

9529 JOSEPH KOŠAK — Star 2 leta, 2 meseca in 17 dni, član društva sv. Jožefa, št. 56, Leadville, Colo., umrl 9. avgusta, 1924. Vzrok smrti: pljučna bolezen. Pristopil 22. junija, 1923. Bil je član 1 leto, 1 mesec in 17 dni. Starost prihodnjega rojstnega dne 3 leta. Opravičen do podpore \$40, kateri znesek je bil nakazan 19. avgusta, 1924.

Joliet, Ill., 27. avgusta, 1924. JOSIP ZALAR, glavni tajnik.

ANGELČEK

LITTLE ANGEL

GLASILO MLADINSKEGA ODDELKA K. S. K. JEDNOTE

Izida vsako prvo sredo v mesecu.
Naslov uredništva "Angelček": Rev. Luka Gladek, 395 So. 2nd St. Steelton, Pa.

OFFICIAL ORGAN of the JUVENILE DEPT. of K. S. K. J. (G. C. S. U.)

Issued every first Wednesday in the Month.
Editor's Address: Rev. Lucas Gladek, 395 So. 2nd St., Steelton, Pa.IMENA ČLANOV IN ČLANIC
PRISTOPLIH V MLADINSKI
ODDELEK K. S. K. JEDNOTE
MESECA JULIJA, 1924.

K društvu sv. Jožefa, št. 2, Joliet, Ill., 10756 Frank Gregora; 10757 John Božičević; 10758 Anton Božičević.

K društvu Vitezi sv. Jurija, št. 3, Joliet, Ill., 10761 Anton Panian; 10762 Robert Metes.

K društvu sv. Janeza Krstnika, št. 11, Aurora, Ill., 10763 Joseph A. Kocjan.

K društvu sv. Roka, št. 15, Allegheny, Pa., 10788 Joseph Laurich; 10789 Julius Laurich; 10790 William J. Kress; 10791 Henry Kress; 10792 Fred J. Kress; 10793 Edward Beljan; 10794 Andrew Beljan; 10795 Josephine Robek.

K društvu sv. Janeza Krstnika, št. 20, Ironwood, Mich., 10796 Robert Biondich; 10797 John Krznarich; 10798 Emil Jelich; 10799 Milton Krznarich; 10800 Matt Krznarich; 10801 Joseph Krznarich; 10802 Katherine Krznarich.

K društvu sv. Vida, št. 25, Cleveland, O., 10764 Alice Boje; 10765 John Prahl.

K društvu sv. Frančiška Saleškega, št. 29, Joliet, Ill., 10803 Mary F. Rozich.

K društvu sv. Petra in Pavla, št. 38, Kansas City, Kans., 10804 Frances M. Veselich.

K društvu Marije Sedem Zlosti, št. 50, Pittsburgh, Pa., 10805 Anna Vukmanich; 10806 Joseph Vukmanich; 10807 Mary Vukmanich; 10808 Mirko Bartelich.

K društvu sv. Jurija, št. 64, Etna, Pa., 10766 Mary Robič.

K društvu sv. Janeza Evangelista, št. 65, Milwaukee, Wis., 10809 Ferdinand Centa.

K društvu sv. Barbare, št. 92, Pittsburgh, Pa., 10810 Anna Pupich; 10811 Rosie Hikush; 10812 Sophie Mikush; 10813 Jennie Mikush.

K društvu Friderik Baraga, št. 93, Chisholm, Minn., 10814 Frances R. Znidarsich.

K društvu sv. Jožefa, št. 103, Milwaukee, Wis., 10759 Frančiška Radovičević.

K društvu sv. Genovefe, št. 108, Joliet, Ill., 10815 Rita Stukel; 10816 Raymond Stukel.

K društvu sv. Ane, št. 134, Indianapolis, Ind., 10767 Lillian Deganutti.

K društvu sv. Jožefa, št. 146, Cleveland, O., 10760 Jennie Nose.

K društvu sv. Jožefa, št. 148, Bridgeport, Conn., 10768 Stefan Potrovi; 10769 Marija Potrovi.

K društvu Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O., 10770 Emily Zalokar.

K društvu sv. Mihaela, št. 163, Pittsburgh, Pa., 10817 Anna Dolčič.

K društvu Presvetega Srca Jezusovega, št. 166, So. Chicago, Ill., 10818 Danica Mikšič.

K društvu sv. Stefana, št. 187, Johnstown, Pa., 10771 Albina A. Tomec; 10772 Andrew M. Tomec; 10773 Henry J. Priestov; 10774 Frank L. Priestov; 10775 Rudolph E. Priestov; 10776 Doris M. Priestov; 10777 Evan O. Priestov; 10778 Agnes Gunda; 10779 Edward Gunda; 10780 Joseph Gunda; 10781 Anna Gunda; 10782 Jennie Gunda; 10783 Elizabeth Gunda; 10784 Mary Gall; 10785 Cecilija Gall; 10786 Frank Gall; 10787 Mary E. Priestov.

JOSIP ZALAR, glav. tajnik.
Joliet, Ill., 13. avgusta, 1924.

AGITIRAJTE ZA K. S. K.
JEDNOTE!

Dragi mi čitatelji, ali ste opazovali v preteklih mesecih lep napredek naše Kranjsko Slovenske Katoliške Jednote? Ste-li čitali v zadnji in današnji številki imena onih, ki so pristopili v mladinski oddelek? Ste-li pomislili, da bodo vsi ti v nekoliko letih pristopili v odrasli oddelek. Da, naša Jednota 'lepo in sijajno napreduje. Z vsakim dnevom ima več članov v odraslem, kakor tudi v mladinskem. Imaš svoje prijatelje ali si tudi ti k temu pripomogel? Ako nisi do sedaj bil med delujočimi člani, pridruži se njim sedaj. Imaš svoje prijatelje, znanke, ki še mogoče niso pri naši Jednoti. Pojdi, nagovarjaj jih tako dolgo, da bodo tudi oni pristopili k nji. Ali ne boš ponosen, ko boš lahko rekel, da si tudi ti pripomogel do tega, da se naša Jednota širi, da naša Jednota raste. Vsak, kdor pristopi v našo Jednoto, po tvojem nagovarjanju, ti bo enkrat hvaležen, hvaležni ti bodo tudi njegovi sorodniki.

Mi, člani Kranjsko Slovenske Katoliške Jednote se dobro zavedamo, kaj nam je Jednota. Vemo tudi kolikoga pomena je ona za naš narod v Ameriki. Dobri, navdušeni člani vsi žele, da se ta njihova organizacija, ta biser slovenskega naroda, bolj in bolj širi ter raste. Čim več nas bo, tim močnejši bomo, tim sigurnejši bo naš obstanek, tim bolj se nas bo vpoštevalo.

Zakaj, prijatelj sva ravno pristopila v Kranjsko Slovensko Katoliško Jednoto? Zakaj, ker sva katoliška Slovenca. Kaj ne, vedela sva, da v združitvi je moč. Zato sva pristopila v Jednoto. In ker sva katoličana, katoličana ne samo po besedi, marveč tudi v dejanju, zaradi tega sva pristopila v katoliško Jednoto. Načela svete katoliške vere so nama draga. Katoličana sva bila rojena, katoličana hočeva tudi umreti.

Kaj ne v vsi ljubeznijo, ki je lastna najinemu srcu ljubiva svojo vero in svoj mili slovenski narod — ljubiva vse rojake in to in ono stran morja. Želiva, da bi bili srečni. In ker to želiva, želiva tudi, da bi vsaj vsi katoliški Slovenci tostran morja pripadali k naši dični K. S. K. Jednoti. Zakaj? Ravno radi istega vzroka kot sva mi dva pristopila k tej Jednoti. V združitvi je moč, in ker smo katoličani, zato tudi spadamo v katoliško Jednoto. Vsak dober član Jednote bo torej tudi zato deloval, da se Jednota od dne do dne širi. Nagovarjal bo vsakega rojaka, ki še ni v Jednoti, da pristopi v njo; deloval bo tudi za naš prekornisti mladinski oddelek.

BOG IN MALČKI.

Prične se pouk pri malčkih. Vstanejo, sklenejo ročice, drobne male ročice, se prekrizajo. Milica ponosno naredi križ in zre zavestno na one, ki ga še ne znajo tako dobro. Dekle more moliti tiho, boječ v prisrčno. Le Milica molí glasno, da jo bo tem gotovješe čul ljubi Bog. Nebesa so daleč, visoko, tako zelo visoko, in Milica mora moliti glasno, ker moli za babico, ki so ji otrpele noge.

Milica molí zaupno, in smehlja se ji lice. Kajti babica je rekla, da če kaj prosimo, moramo zreti prijazno.

A zdaj med molitvijo se ozre

Milica ježno na Ivanko poleg sebe, ki se ji je zazehalo. Kako li je mogoče z zehanjem žaliti Boga in niti dlani ne držati pred ustec! Milica se zboji za malo sosedo. Razsrdi se lahko Bog. Pogleda skozi okno. Kako se začudi! Mislija je, da uzre temne oblake, a nebo je modro, jasno, in solnce se smehlja. Se li smehlja tudi dobri Bog nad zehajočo Ivanko? "Sedite!"

Milica se drzne. Sede plaho, v vidni zadregi. Saj je pozabila prekrizati se, in to je mnogo huje še ko zehanje. Skriva in skesano se prekriza.

Velika tišina je v razredu. Celu neutrudljive, vedno caplajoče nožice, ki se malokdaj umirijo, so kakor pribite. Vedo malčki, da slušajo pri oknu angelci, so li njih mali varovanci tihi, mirni in pazljivi.

Temna in modra očesa moledujejo: "Pripoveduj nam!"

Povem vam, ukaželjna srčeca, kako je Bog naredil, ustvaril prvega človeka!

Iz prsti je naredil Bog Adam; iz same prsti! Slišijo, se smehljajo in poslušajo. In modriječ vzdigne ročico: "Kakor pečemo iz zemlje hlebčke — kaj ne?"

"Ali Bog ni rabil skledice kot vi. Napravil je samo z rokami človeka, in bil je lep, zelo lep. Nobeden izmed vas ne bi mogel tega storiti."

Začudijo se. Brez skledice, brez škatljice in skodelice je znal napraviti Bog človeka? In samo ne napravijo niti hlebčka brez škatljice ali skodelice! Ne bil bi lep okrogel in razpadel bi. Kako moder, zelo moder je vendar dobri Bog! Človek — pa iz prsti? — So li tudi malčki sami iz prsti? — Ogledujejo ročice, lakti, zre drug drugega začudeno. Iz prsti? Tako čisto iz prsti? Neverjetno odkimavajo glavo.

A Micika prikimava in se smehlja radostno. Ogleduje rjave, umazane ročice in — veruje. Iz prsti!

Mrtev je človek iz prsti. Ima oči in ne vidi. Ima ušesa in ne sliši. Ima roke in ne prijema, ima noge in ne hodi — mrtev je, brez življenja — čisto mrtev kot doma punčka. A te se smehljajo, prstni mož pa niti tega ne more. Ubogi, veliki, mrtvi mož! Oči malčkov žare sočutno. Milčini temni oči se zasolze: Noge ima in ne more hoditi, ubogi, ubogi mož — revež, kakor babica doma!

Kmalu se sočutni obrazci, ličeca in oči razjasne — Saj je ljubi Bog pomagal ubogemu možu. Vdihnil mu je dušo. Hodil je potem lahko, hodil po prelepem vrtu — paradižu. Videl je modro nebo, slišal je žvrgoleti ptičke, trgal je lahko jabola, ka, hruske, grozdje in jedel je, kolikor se mu je zdelo.

Kako dober je vendar ljubi Bog! Mnogi izmed malčkov hvaležno sklenejo ročice.

Duša, belo, čisto dušo je podaril Bog Adamu. In duša je oživila mrtvo telo. Vdihnil je Bog dušo Adamu, torej more bivati duša v telesu. Radovedno pogleda Milica v oblečko, in radostno žareče dvigne očke. Je li videla pod oblečko in mislija, da je bela srajčka duša?

Kako je Bog naredil prvega človeka iz prsti, kako je bil mrtev in je potem oživel, tega niti so zabili malčki.

Milica je veselo pritlekla domov k babici: "Babica, jaz pa vem, kako boš se hodila. Po-

slušaj! Zvedela sem v šoli. Ljubi Bog ti mora dati novo dušo; ti imaš slabo dušo. Imaš jo, ker vidiš in slišiš, a ni dobra. Moraš imeti večjo, novo dušo, pa boš spet lahko hodila. Novo, boljše dušo! Veš!"

In pripovedovala je Milica, kako je Bog pomagal ubogemu Adamu, ki tudi ni mogel hoditi. Pomagal mu je — z dušo. Uboga babica se je bridko nasmešnila in na večer molila z ljubko Milico za — "novo dobro dušo."

IVAN LANGERHOLZ:
SOLA LEPEGA VEDENJA.

(Pozdravljanje.)

"Pojdi prej, nego ti bodo vrata pokazali!" Tako so nas učili doma in s tem hoteli povedati, naj bo obisk redno kratok. Preden pa odideš, se moraš vselej in povsod lepo posloviti. Povsod, pravimo; tudi v hiši, kjer si čisto domač. In lepo posloviti. Tudi v hiši, kjer si večkrat na obisku, ne smeš prodajati ob slovesu nikakih budalosti. Domači navadno nič ne rečejo, če je kdo ob slovesu neslan, a mislijo si svoje; sodijo te, pa ta sodba ni zate ugodna. Ko bi ti jo povedali, bi te moralo biti zelo sram.

Ljudje imajo navado, da radi gostu branijo, če hoče oditi: "Nikar še ne hodi! Saj se ti še nič ne mudi." Tako govorijo pač iz uljudnosti. Ti pa nikar ne odgovarjaj kakor Tone z Ostrega vrha: "Kaj pa vi veste? Mudi se mi, mudi. Pa še kako!" Lepo mirno povej: "Ne zamerite (ali: oprostite), doma so rekli, naj se kmalu vrnem." Nato dej lepo prijazno: "Z Bogom!" ali "Lahko noč!" pa pojdi. Tudi roko smeš podati v slovo (samo snažna naj bo). Ko boš pa odšel, bodo domači rekli: "Ubogati zna in uljuden je!"

Kak otrok pride v tujo hišo, opravi svoje naročilo, potem pa — oh, kako neroden! Klobuk vrta med prsti, gleda po sobi, molči, nazadnje pa že ne ve, kaj naj počne. Tak je Miha Muha. Ko opravi svoje naročilo, se zlasti pri imenitnejših ljudeh prijemno prikloni — da le nekoliko upogne glavo in gornji del života, pa bo dosti — in reci: "Z Bogom!" Lahko tudi pri staviš: "Z Bogom gospa, gospodična, gospod župnik, gospod učitelj, gospod zdravnik! Z Bogom, gospod načelnik," ali kar je že tisti, od kogar se poslovljaš. In vsi bomo tvojo čast "na glas trobili," kakor bi bil dejal ranjke pesnik Prešeren.

Silno mučno je če morajo kdaj tuji ljudje iz otroka vleči: "No, kaj bi pa se rad?" in podobno. Nazadnje bi ju morali pa še povedati: "Zdaj pa pojdi." Ne, ne tako! Opravi, kar moraš opraviti, pa idi!

Slab omikanec se izkaže, kdor jo iz tuje hiše kar pobere, ne da bi komurkoli povedal, da gre. Ponekod pravijo: "Po francosko se je poslovil." Zakaj tako pravijo, morajo že vedeti; lepo pa gotovo ni, ampak nerodno, mučno. Kaj, če bi bilo v tisti hiši takrat pokradeno, če bi se bila razbila kaka dragocena reč? Vsi bodo na tihem tebe dolžili, če si prav ne dobiš. In če bi tudi ne, tako slovo ne sme priti nikomur v navado.

Kadar se pa poslovlja zunaj na cesti, pa ne pozabi na klobuk. Odkrij se lepo, prikloni se in vošč, kakor smo že omenili: "Z Bogom," ali "Lahko

noč!" Marsikdo tudi reče "Na svidenje!" "Zdravi ostanite," ali podobno. Stori tako, pa boš zapustil povsod dober vtis.

In mirno pojdi od človeka, ki si se od njega poslovil. Mirno. Otrokom treba to še posebno poudariti. Samo življenje vas je. Najrajši bi naredili vse skokoma. Toda, bodi živahen v igri, a miren, dostojen v družbi.

Lepo je, če ste veseli in zdravi. Bog vam ohrani ljubo zdravje. A vse, kar je prav. Tudi živahnost mora imeti svoje meje. Torej, da se lepo poslovimo. Vsem in vsakemu posebej zakličem: "Z Bogom, prijateljski dragi. Zdravi ostanite in pridni bodite."

"Z Bogom, gospod učitelj lepega vedenja," pravite.

Vidite, tako je prav!

FRANK GOVEKAR

TOČA.

Vrh prijaznega holma nad vasjo stoji nizka hiša. Revna je, slaba, zapuščena. Pravi zaklad pa je razgled, ki ga ondi uživa Nace izpred svoje hiše; razgled na ljubko vas v dolini, na zelene gozdove, na temnovišnjevo jezero, na visoke gore vseokrog.

Poleti prihiči k visoko ležeci kletki mnogo letoviščnikov in izletnikov, da se ondi naučijo svežega planinskega zraka ter krasnega razgleda.

Kadar je Nace doma, rad postreže izletnikom s kislim ali sladkim mlekom. In če ga gostje potem vprašajo, koliko so dolžni, tedaj je Nace hud: "Ah, kaj bo to — pustite, pustite."

Toda gorje onemu, ki bi pozabil in ne bi položil na klop pred hišo ali na okno izdatne napitnine. Nace si ga dobro zapomni in udriha po njem z jezikom, da je joj.

Na daner je namreč Nace ves nor; planti v njem silna strast: pohlep po denarju, po dobičku, po bogastvu. A prav ta pohlep po denarju, po bogastvu mu bo v pogubo.

Nace je namreč steklar. Popravlja okna ne samo v domači vasi, ampak po celi okolici. Zgodaj zjutraj zadene na ramo nahrbtnik pa popravlja po sehl in po vaseh škodo, ki jo naredi po oknih pomladni vihar ali poletni nevihta, toča. Zlasti se veseli Nace debele toče, ako pobije šipe.

Bilo je nekega vročega poletnega popoldneva. Dve gospe sta sedeli pred Nacetovo hišo in pili sveže kozje mleko.

"Hiteti morava," pravi ena gospa, "za gorami se zbirajo oblaki, ponoči ali pa še zvečer bo gotovo nevihta."

"Res, pogled, kako čudno rumenkasto-črni so ti oblaki; to pomeni, da bo znabit še toča," pravi druga.

Toča —!

Pri tej besedi je Nacetovo obličje zažarelo v neizrazljivi radosti.

Ni se zmenil za prijazni pozdrav, ko sta se z njim poslovili gospe; široko se je vstopil med vrata in zadovoljno gledal črne oblake, ki so se bolj in bolj kupili na nebu.

Veselo upanje mu je vstajalo v duši. Sternilo se je popolnoma in že so začele padati prve debele kaplje.

Nace je stopil v sobo, hodil od okna do okna ter gledal v sladkem pričakovanju tampe oblake.

Kar se zabliška, votlo zagrmí, da se stresle zemlja in zaklepečejo šipe. Dež se vlije kakor

iz škafa. Vmes gromenje, bliškanje, treskanje.

In zdaj. Ali se ne sliši v zraku kakor vrhanje, kakor čudno rožljanje? V hipu je zrak napolnjen z gosto, ko pest debelo točo. In pada, kot bi šlo za stavo, da poka in zvenče šipe v oknih.

Za Naceta je vse to lepa pesem, muzika. Na vedrih licih mu igra sladke nasmehe, v srcu vriska prekipelavo veselje. In ko je razbita prva šipa v njegovi hiši, si zadovoljno zmane roke in se zasmee. "Tako je prav. Le udarjaj in bij, da bodo razbite vse šipe."

Kakor bi zli duh nevihte čul te besede in bi se rad natančno ravnal po Nacetovih besedah, začne še huje suti toča. Okoli hiše se čuje strašno pokanje, prasketanje, bobnenje, vrhanje, šumenje in bučenje, da bi človek mislil, bliža se sodnji dan.

Doli v vasi so pa ljudje po hišah v silnem strahu, v velikih skrbih.

V duši Nacetovi pa kipi veselje, da bi najrajši vriskal in pel.

In ko toča razbije vse šipe v njegovi hiši, začne Nace, pijan samega veselja, plesati in skakati kakor nor in vpíje: "Zdaj dobim dela, da bo kaj — zdaj obogatim!"

Skozi pobita okna pada toča že v sobo in se je nasuje toliko, da je ves tlak bel. Toda Nace se za to ne briga. Začne svoje delo...

Za počeo je bilo njegovo orodje, zaloga šip in drugega. On pa dela proračun.

Ako je toča razbila v vsaki hiši toliko šip kakor v njegovi, bo treba najmanj štiri tisoč šip, in pri vsaki hiši bo 20 kron dobička; torej 80 tisoč kron dobička. To je premoženje, bogastvo...

Toda, ali bodo ljudje čakali, da vse popravim? Ali ne bodo poklicali steklarja iz mesta? Ne, ne, tega ne bodo storili. Saj so mu ljudje tako dobri, tako naklonjeni. Saj je to delo doma njegova pravica. Toda odkod dobiti toliko stekla, stekla?

Ves zmešan bega Nace sem in tja. Karkoli prime, kamorkoli stopi, zdrobi šipo. Ves je razburjen.

In nato drvi, še predno poneha nevihta, dol proti vasi, pa leta od hiše do hiše. In ko vidi, da ni nobena šipa več cela, se smeje, smeje in hahlja kakor nor.

Ko ga pa ljudje zagledajo, ga kličejo in mu tožijo: "Glej, Nace, Nace, strašno škodo — vse je proč — pridi gotovo jutri, pridi!"

Nace drvi naprej in se smeje, smeje...

Ljudje gledajo za njim in majejo z glavami: "Kaj mu je vendar, Nacetu, kaj mu je?"

Drugo jutro je romala cela procesija k Nacetovi hiši. Vsak ga je hotel imeti čimprej. Vsi so ga klicali po imenu. A v hiši je bilo vse tiho. Nobenega glasu od nikoder. Ljudje so trkali in bili na vrata. A ko ni bilo nobenega glasu, so siloma vlomili v hišo. Tedaj so zagledali povsod po hiši kosce razbitih šip. In na vrhu stopnice, ki so peljale pod streho je viselo — človeško truplo — truplo Nacetovo.

Prisilen je bil njegov pohlep po denarju, prevelika sreča, ki mu jo je prinesla toča.

MODROST V PREGOVORIH
DOMAČIH IN TUJIH.

Mati, materin.

Kakršna mati, taki otroci.
Kakršna matka, taka je Katka.

Kakor mati prede, tako hči tke.

Neumna mati, norčav otrok.
Lena mati, lena hči.

Če ima mati vročnico, oče pa mrzlico, odkod zdravje?

Če mati umarje, preneha družina.

Če bi mati sama ne bila za pečjo, bi iskala hčere tam.

Materina molitev dvigne z morskega dna.

Materi je najbolj bolan otrok najljubši.

Lažje preride ena mati sedem otrok, ko sedem otrok eno mater.

Mati daje otrokom hrane, a ne pameti.

Mati misli daleč, otrok pa še daj.

Toplo, pa ne ko leto; dobro, pa ne ko mati.

Mati brez ljubezni je dan brez solca.

Mati junaškega sina mora prva žalovati.

Mati in oče sta nas učila govoriti, svet pa molčati.

Materina ljubezen je velika, božja je še večja.

Če je mati še tako revna, skrbi vendar, da je otroku gorko.

Kdor noče slediti materi, mora končno beraški palci.

Bolje izgubiti bogatega očeta kot revno mater.

Moja mati, zmeraj moja, naj bo revna ali bogata.

Mati, mati. Kdor jo ima, jo kliče, kdor je nima, jo pogreša.

Kratkočasnice.

Učiteljica: "Jerica, danes si bila res pridna in mirna."

Jerica: "Kaj pa morem za to, če me pa tako grlo boli."

Režika: "Mama, povejte mi še to. Potem vas ne bom več nadlegovala."

Mati: "Pa kaj?"

Režika: "Zakaj mlade ribice ne potonejo, preden se uče plavati?"

Učitelj: "Kdo mi zna naštet štiri živali, ki žive v Afriki?"

Tonček: "En nosorog in tri je levi."

Katehet: "Kaj je vzel Bog spečemu Adamu?"

Učenec: "Eno repo."

UGANJKE.

Sto prstov, pet krstov, a samo štiri duše. Kaj je to?
(stojšod ut snajw)

Lesen pes na potoku laja. Kaj je to?
(uujw)

Beži iz temnice v temnico, pa ves svet obide. Kaj je to?
(stojšod ut snajw)

Kaj je na morju močnejši od morja?
(stojšod ut snajw)

Manjši kakor mačka, a večji kakor ti. Kaj je to?
(stojšod ut snajw)

Smuk sem, smuk tja — pa vse dobro čuva. Kaj je to?
(stojšod ut snajw)

Kdo ve, na kateri strani ima pes največ dike?
(stojšod ut snajw)

Kako zapise vođa s

At the end of vacation.

Vacation, the time of play, rest and surcease of study, was at an end; September, bringing with it the first touch of Autumn's beauty, the gay little zephyrs that tossed the sun-kissed leaves from the trees, and the golden glow of early fall, had come and boys and girls, everywhere, were digging into the dark recesses of closets in search of books, tablets and pencils that had been stored away since June. Some were eager to be back in school, others were returning because their parents or guardians insisted upon it and a few — a very few, I hope — had decided that they needed no more education, that they were well enough equipped with knowledge to fight the battle of life and win a big victory. Joseph Welling belonged to the last group.

Joe was just fourteen, that wonder-age of boys, when they begin to think of putting behind them the things of childhood and dream of the privileges that are assumed with long trousers. A trim, manly, little figure he was, as he ran up the broad stone steps of the Grand Central Station in his uniform of tan with a cap on which the words, "Western Union," proclaimed to all passers that he was a messenger, bearing big business secrets, tidings of good fortune or ill, gladness or sadness, with every visit.

Two months previous to the opening of this story, Joe made his debut in the business world. "Got a job" was his way of expressing it, though his family always referred to his work as a "position" or "situation." And for Joe this "job" was a continuous thrill, one big adventure after another. Long rides into the suburbs delivering messages, regular exploring trips into regions hitherto unknown, acquaintance with big men on financial fame, admittance to the private offices of all from Mayor of the city to president of the bank, a few words with Jack Dempsey, the heavyweight champion, a sight of every celebrity who visited the city, and a pay-day, once a week, on which he received an envelope, containing more than he had been allowed for spending money during the entire school year; all these inducements, the adventures, thrills, excitement and extra spending money made him forget the future, and the advantages of a higher education, and decide not to return to school.

Joe was thinking of all this as he ran up the steps of the depot the first day of September. "No more school for me," he murmured. "Too much fun and money working." And just at that minute he ran right into Sister Regina, who had taught him the previous year in the eighth grade of St. James parochial school.

Sister Regina was just returning from her yearly retreat at the Motherhouse, and as she recognized one of "her boys," dressed in the uniform of a messenger, so manly and business-like, she hastily dropped her traveling bags and held out her hands to him, while her eyes shone with pardonable pride and her voice vibrated with gladness.

"Why, Joseph," she exclaimed. "Is this really you? I can scarcely believe that you are one of 'my boys.' Have you been working during vacation?"

"Yes, Sister," he answered, as he shook hands with her and with Sister Lucille, who accompanied her. Then, in answer to Sister Regina's questions, he gave her a brief account of the thrills and adventures that had been his during the summer months.

The smile left Sister's lips, her eyes grew sad, for she readily guessed that her brightest pupil was not eager to return to his studies.

"I am glad you have enjoyed working," she said when he had finished. "This is your last week, I suppose. School opens next week, you know."

For a minute the boy was speechless and he hung his head; then with a trace of defiance in his voice, he answered:

"I'm not going back to school, Sister. I like to work. I like to make money. I've finished the eighth grade and lots of our big men didn't have any more education than that. I don't want to go to high school."

Sister glanced at the big clock in the station. She had but a few minutes to spare and she knew she must make her argument as forcible as possible. Drawing him to a seat, she sat down beside him, and in a low tone, pleaded eloquently, almost insisted, that he take advantage of his opportunity to secure all the education possible. But she sadly realized that her words were not having any effect upon his decision. No doubt his parents had used these very same arguments and had desisted only when they considered it unwise to force obedience. Perhaps they thought it wise to let him continue work until he realized his mistake, but Sister Regina wanted to avoid the mistake. Evidently, the boy was intoxicated with the excitement and, what he considered the advantages of the work-a-day world and looked upon school and study as a hum-drum existence not to be considered.

"Joseph, school opens next week," Sister Regina said. "From this minute until then, I am going to pray unceasingly to your dear Patron Saint Joseph, and beg him to show you the error you are about to make. He will guide you aright and bring you to realize that you must return to school."

Joe shook his head impatiently.

"Sister, I've already decided," he answered. "I shall continue to work."

"Not if Saint Joseph shows you that it is to your best interests, now and for the future, to secure a better education. I'm afraid you've only met the bright side of messenger work. There are lots of things about that work that are not so inviting."

"Oh, no, there isn't anything bad about it at all," he hastily assured her. "It is all one great game and I like it immensely."

Sister sighed as she bade him goodbye. "Remember, Joseph, I am praying for you and I am sure you will be back in school next week."

Joseph hastened back to the office though not quite so light-hearted and merry as he was before his meeting with his teacher.

His next "out," as the messengers called their deliveries, took him away out to a distant suburb, where a hard-faced, carelessly dressed woman answered his ring.

"Telegram for Mrs. John Smith," Joseph said politely.

"I am Mrs. John Smith," she answered.

"There are 80 cents charges on the message," Joe announced as he handed her the envelope. She read the telegram, then turned indignantly to the waiting boy and angrily exclaimed:

"Outrageous! 80 cents for those few words! I believe you are trying to cheat me!"

"You can see for yourself." "No doubt you wrote them there yourself," she cried. "You look like you might do it."

An angry retort came to the boy's lips, but he wisely refrained from uttering it.

"Madam, you can refuse to pay the charges," he exclaimed, "and they will be collected from the sender at the other end or you can call up the office and ask if they are correct."

"I'll call up," she exclaimed and left him. In a few minutes, she returned, evidently having been informed, that the boy was honest and that no mistake had been made and with much mumbling and grumbling paid the 80 cents and signed a receipt.

This was the most unpleasant experience Joseph had encountered during his work as a messenger and it set him thinking. Working seemed less enticing than it had a few hours previous. Sister Regina sowed the first seed of discord and the woman, by calling him dishonest, had added another.

"I do believe Saint Joseph is answering Sister Regina's petition," the boy muttered. "Perhaps he is showing me some of the worse sides of working. But, of course, that would only be in messenger work."

So, he made up his mind to continue work, but to change his position to something more congenial. He would keep his eyes open and be on a constant lookout for a place that offered a good chance for advancement and apply for it. Then, it would not be a hard matter to work his way to the top.

A few hours later, he decided that the chance he was waiting for had come. He was sent to deliver a telegram to a Mr. Graynor, the head of one of the biggest manufacturing plants in the city. Joe had often heard that Mr. Graynor was a "self-made man" and he admired him immensely.

"He's just the kind of a man I would like to be," Joe told himself and so after delivering the message, he mustered up sufficient courage to ask if there was a vacancy in the plant which a boy of his age could fill.

Mr. Graynor looked intently at Joseph, realizing at once that he had in him the making of a splendid man, and asked him to be seated. He put a few, well-chosen, leading questions and soon had the entire story. Joseph told him that he had intended working only during the summer months but had become so enamored with it that he desired to continue in spite of his parents' wishes to the contrary. He even told Mr. Graynor of his meeting with Sister Regina and their conversation.

"Sister Regina?" repeated Mr. Graynor. "I wonder if that could be my cousin who is a Sister of the Order of Saint Benedict." He asked for a description of the nun and at once decided that it was his relative.

"So you are one of Sister Regina's boys?" he said. "Well, if you are as wise as you appear to be, you will realize that your teacher and parents only have your best interest at heart when they want you to return to school. If you will do as they wish and finish your education in a Catholic high school, as soon as you graduate, I will take you into my business, give you every opportunity to study it thoroughly, and I am sure you will never regret following Sister Regina's advice."

"I think you are right, Mr. Graynor," Joseph answered. "I'll go back to school and remain there until I finish. And thank you very much for your kindness. I'll try to be worthy of all you do for me."

"Now, that is the way I like to hear a boy talk," Mr. Graynor patted his shoulder encouragingly. "Now go to the phone and tell Sister Regina that her cousin, Will Graynor, is sending you back to school."

Joseph went over to the telephone and after five minutes returned to the man, a grin of roguish mischief lighting up his face.

"What did Sister Regina say?" demanded Mr. Graynor.

"She said, 'Joseph, you tell my cousin, Will Graynor, that he can't have the credit for sending you back to school. It belongs to your dear patron Saint Joseph, but I will permit him to say that he assisted in doing so!'"

Mr. Graynor laughed. "From experience I know that Sister Regina is always right and I am perfectly willing that your patron Saint gets all the credit. Come in and see me occasionally and let me know how you are getting along in high school."

Joe hastened back toward the office. He was light-hearted, and happy, humming a little tune. Suddenly, he paused, a little ripple of laughter escaped from his lips, and regardless of the people who staring at him in amazement, he said aloud:

"Well, Sister Regina, you said I'd be back to school next week and, as usual, you win."

—Mary Clark Jacobs in The Young Catholic Messenger.

The new vacation year.

This month will witness the reopening of our schools. Thousands of teachers and pupils will again return to their respective duties. Ah you have all looked anxiously forward last June to the happy vacation, so now we trust that you will just as anxiously welcome the opening of the new school term.

Two months have been allotted for rest and enjoyment. The body, free from all care, has renewed its energy and vigor; full of life it is again ready to resume its work. The vacation period has afforded new thoughts and inspirations to all, so that they enter with the spirit of preparedness upon another year of good and diligent work.

Vacation was not a time of idleness, although everyone was free from the rules of school. We all had duties to perform and faithfully to put into practice the Catholic principles which we have learned and which are constantly being implanted in our hearts.

During the school year idleness must be kept at a distance, because it is an enemy to all progress. Diligence and zealous labor must mark all our efforts.

The work of education is a task of great importance. The future of the pupils depends to a very great extent upon the years of their youth. The spelling of a word, the solving of an arithmetical problem, the parsing of a word and the efforts connected with these might be considered trifles in themselves, but they are the foundation which brings to light the future. Provided we devote great care, attention and diligence to these, then we can readily conclude that the same will be our good fortune in the future.

The present is the time to form these good habits, to practice virtue and acquire a good character. True education is the training that develops the linked with character-building, will-power that teaches to distinguish between right and wrong. This is ideal education. Throughout the world, in the parochial schools, academies and colleges, our zealous Sisters are unceasingly laboring and

performing the Will of God. In the faithful observance of several noteworthy points you will find great happiness in school and you will assure for yourselves a great success.

Attend school regularly. The absence of half days and entire days from school causes you to miss lessons which will affect your standing in class. The progress in the class is hindered owing to special assistance you need. Thus the teacher is annoyed because you add to her burdensome work. A scholar of regular attendance is loved by the teacher. Irregularity or absence from classes is the source of all trouble. Frequently we find that those who are irregular in their employment are the very ones who are forced to give up the best job. Let nothing deter you from being regular.

Another important point is punctuality at all times and places. A girl or boy who is repeatedly late or lagging behind becomes a nuisance to the rest. Be on time; take good care never to be late.

In class always give your whole-hearted attention to your teacher. In the army the first command is to stand at attention. Now the teacher is your commander. Lend your eyes, your ears and your thoughts to all the commands, orders and instructions you receive from her. All your work in this manner will be rendered easy.

Always be industrious in your studies. If you wish to achieve something or to attain a certain end you must labor diligently. St. Francis de Sales says: "Be very careful and diligent in all such business as falls to your share; for God, who has allotted it to you, would have you do it well." It is a duty of ours that we apply our study time well. Time is given to us that we may profit by it, for we will have to give an account of all the days of our short space of life. Your mind will never be filled with the knowledge which you will need for life unless by daily toil, by industry, by constant work. Observe the busy bee: from morning until night it is continually making its rounds and gathering the nectar from the sweet smelling flowers. Be industrious and you will have what is required for success.

Labor perseveringly, without ceasing. Do not surrender. If you tire out assistance will gladly be given. He is a coward who surrenders without showing any effort. Try, try again. By continued exertion you will overcome all obstacles that lies in the path to success.

Be docile in your studies. We all learn; we must learn something daily. This is the only way to success. The best educated know that the more they learn, the more they know how little they know. Do not pretend that you know more than your superiors or teachers. Some may think that it is impossible for them to learn. Let them remember that others tried and they succeeded; we also can try and we will succeed. If you practice docility—it may take more time and work—you will learn the hardest lesson.

Be obedient to your superiors. We know there must be a head to whom obedience is due, otherwise disorder and confusion will reign and progress will be rendered impossible. None is exempt from the duty of obeying his superiors. The authority to govern and command is given to them by God. Obey instantly and cheerfully, without grumbling and, above all, obey in a loving spirit for love of Him who for our sake became obedient even unto the death of the Cross.

Show reverence to your venerable teachers. They have consecrated themselves to God

and are sacrificing their lives in religion. For this reason we owe them religious reverence.

Practice politeness and kindness toward your fellow students. Politeness is the key to friendship. It will gain many friends for you. Rudeness and uncharitable acts show pride and selfishness. Be kind. Others may be less able than you to grasp a certain lesson. Help them along. You will never be the loser thereby, but invariably the gainer. Always be mindful of the maxim: "Do unto others as you would have them do unto you."

Finally let us always keep before ourselves the idea that we are Catholics. Let us be pious and religious and pray frequently. Prayer affords us light and help. It will aid us in all our studies, our struggles and difficulties. A good scholar will often utter a prayer while studying.

Let us begin school with cheerfulness and a good intention, firmly resolving that we will faithfully perform all our duties during the entire scholastic year.

Anthony Bratina.

EVENING PRAYER TO OUR BLESSED MOTHER.

Night is falling, dear Mother — the long day is o'er. And before thy loved image I'm kneeling once more. To thank thee for keeping me safe through the day. To ask thee this night to keep evil away.

Many times have I fallen today, Mother dear; Many graces neglected since last I knelt here. Wilt thou not in pity, my own, Mother mild, Ask Jesus to pardon the sins of thy child?

I am going to rest, for the days work is done; Its hours and its moments have passed one by one; And the God who will judge me has noted them all — He has numbered each grace, He has counted each fall.

In His Book they are written against "the last day;" O Mother, ask Jesus to wash them away! For one drop of His Blood, which for sinners was spilt, Is sufficient to cleanse the whole world from its guilt.

And if ere the dawn I should draw my last breath, And the sleep that I take be the long sleep of death, Be near me, dear Mother, for dear Jesus' sake, When my soul on eternity's shore shall awake.

An education sub-committee was examining a class in a school. One of the members undertook to sharpen up the scholars' wits by putting the following question:

"If I had a mince pie and gave two-twelfths to John, two twelfths to Isaac, two twelfths to Harry, and should keep the pie for myself, what would there be left?"

There was profound silence among the boys, but finally one had held up his hand as a signal that he was ready to answer.

"Well, sir, what would there be left? Speak up loud, so that all can hear," said the committee-man.

"The plate!" shouted the hopeful fellow.

—School Journal.

Lives of great men all remind us

We can make our lives sublime

And, departing, leave behind us

Footprints on the sands of Time.

—Longfellow.

THE MYSTIC SEVEN.

On the seventh day God ended His work.

In seven days a dove was sent.

Abraham pleaded seven times for Sodom. Jacob mourned seven days for Joseph.

A plenty of seven years, and a famine of seven years were foretold in Pharaoh's dream of seven fat and seven lean beasts, and seven ears of full and seven ears of blasted corn.

On the seventh day of the seventh month the children of Israel fasted seven days, and remained seven days in their tents.

Each seventh day the law was read to the people.

Solomon was seven years in building the temple.

In the tabernacle there were seven lamps.

Naaman washed seven times in the River Jordan.

There are seven Sacraments. There are seven capital sins.

Our Savior spoke seven times from the cross and after His resurrection He appeared seven times.

In the Apocalypse we read of seven churches, seven candlesticks, seven stars, seven trumpets, seven pledges, seven thunders, seven virgins, seven angels and a seven-headed monster.

TO OUR LADY.

Hail Mary, full of grace, Fairest flower of our race, Sweetest of God's creature thou Hail Mary, full of grace.

Virgin above all virgins praised, Mother above all mothers raised Show thyself our mother now— Hail Mary, full of grace.

When the Tempter spreads his snare, When our conscience bids beware, O shield us, with a mother's care, Hail Mary, full of grace.

In the last and dreaded hour, When the Demon counts his power.

Bread as a daily article of food is used by only one-third of the population of the earth.

Sixty-three million dollars is spent monthly in the United States for amusements.

Pianos are almost entirely made by hand.

The average area of the forty-eight United States is 63,057 square miles.

More than 250,000,000 people arrive in New York by train in a year.

"Spell 'Ferment' and give its definition," requested the teacher.

"F-e-r-m-e-n-t, to work," responded Hazel.

"Now place it in a sentence so that I may be sure you understand its meaning."

"In the summer I would rather play out of doors than ferment in the school house," returned Hazel.

If there be no enemy, no fight; if no fight, no victory; if no victory, no crown.

Brain Teasers

ANSWERS TO BRAIN TEASERS IN AUG. ISSUE.

1. The Fox, the Goose and The Corn.

He took the goose over; returned and took the fox over, brought back the goose, took the corn over, and returned for the goose.

2. A financial Problem.

Thomas has 2 cents; Henry has 7 cents.

3. Height of Men.

125 pounds. Mail your answer and any new "teaser" on your mind to the Editor of "Little Angel," 395 So. 2nd St., St. Louis, Mo.

© 2006 The Authors
Journal compilation © 2006 Blackwell Publishing Ltd

Za srečo!

POVEST.

Special
FR. MALOGRAJSKI.

(Nadaljevanje)

O vojaškem redu pri teh ljudeh ni bilo ne duha, ne sluha, in na sovražni strani v tem oziru ni bilo nič bolje. Tudi tam so bili skupaj sami pritepenci, a neko prednost so vendarle imele te čete pred vladnimi. Bili so podžigani po ognjivih besedah svojega vodnika, ki jih je v enomer navduševal ter jim govoril na srce, naj se borijo hrabro zoper ono vladno, ki je pokazala svojo nesposobnost s tem, da so se za njenega časa bolj in bolj širile razuzdanost, popačenost in gospodarski propad. Ti ljudje, na ta način razvneti, so se borili za neko načelo, dočim vladnih čet ni vodila v boj nikaka enotna misel. Zato so se borili oni z nekako vno in navdušenjem, ti pa s popolno ravnodušnostjo in le v toliko, kolikor je šlo vsakemu za lastno kožo.

Posledice tega so se pokazale kmalu tudi pri tem spopadu. Vladne čete so se začele umikati ter iskati zavetišča v goščavi; toda nasprotniki so prodrali srdito za njimi. Razstoj med obema vojskama je postal manjši in manjši. Strel pušek je pojmal, in pričel se je boj z bajoneti in meči. Zdaj seveda, ko je moral vsak posebej braniti sam sebe, so začeli postajati tudi vladni boritelji srditejši, a bilo je že prepozno. Ustaške čete so zmagovale na vseh straneh, in ko je celo po veljnik vladne vojske, general Moreira, padel smrtno ranjen, so se začeli vladni bojovníki razgubljati. Tu je pobegnil eden oddelek, tam zopet drugi, in kmalu se ni moglo govoriti več o vladni vojski.

France se je bil precej, ko je bil dospel v gozd, umaknil z mesta, kjer je divjal boj.

"Le dajte se sami, če hočete," je rekel, "jaz ne vem, zakaj bi se!"

In mahnil jo je lepo proti strani, kjer se mu po njegovem mnenju ni bilo treba bati nobene nevarnosti. Že je mislil, da je popolnoma na varnem, ko zašumi v grmu pred njim, in precej na to vidi, kako se je dvignilo puško kopito nad njegovo glavo. Obenem pa začuje glas:

"To je vendar enkrat en človek, ki je vreden, da ga ubijem, saj drugo je bila itak sama goazen!"

France pogleda svojega nasprotnika nekoliko natančneje in vzkligne, glasno smejoč se:

"He-ha, Blaž, ti si?"

Blaž pa se ni zmenil čisto nič za ta pozdrav, ampak je vihtel še dalje čisto resno svojo puško nad Francetovo glavo, rekoč:

"Ti si zdaj moj sovražnik, in po tebi bo. Obljubil sem, da ubijem vsakega, ki bi bil zoper nas, in ti si bil pri mojih nasprotnikih."

"Beži no, beži," reče France in se začne umikati. Blaž pa je le pritiakal za njim. Bila se ga je lotila neka razposajenost, menda iz samega veselja, da se je stvar iztekla tako po sreči.

"Ali nisi neumen, ali kaj ti je?" reče France, ki se je bil začel res že bati; da je Blaž ob pamet.

"Nič. Brani se, če se hočeš, če ne, te pobijem takoj," odvrne Blaž.

"No, če se hočeš na vsak način, se pa dajva," vzkligne France smeje se ter vzdigne tudi sam puško kvišku. Butnila sta na vsa moč s puškarnimi kopiti skupaj, tako da so se jima obema pretresale roke.

"Tako, zdaj pa mir," reče Blaž. "Zdaj sem se prepiral, da bi se znal vojakovati tudi ti, če bi se hotel, pa se menda nisi hotel, kakor jaz ne. Kaj se bom jaz pretepaval s temi bra-

"Meni že. Samo če bi imel človek še peroti. To bi zletel jaz zdaj pod nebo, potem pa naprej, naprej..."

"O vem," se zasmaje Blaž. "Najprej pod nebo, potem pa tja daleč pa strani noter do kraja, kjer sedi pri oknu in šiva, pa toči morda solze — Gri-lova Lojzka..."

"Eh, da," vzdihne France. "Lepo bi bilo, če bi šlo to tako; a kaj hočemo, ko pa ne gre. Se nekaj časa bo preteklo, kaj, predno bova doma?"

"O š, š, š," v tem imaš prav. Na pot se še ne moreva podati, za to imava premalo denarja."

"Pa kaj misliš storiti zdaj, Blaž?"

"Kaj mislim storiti? To vem zdaj še ravno tako malo kakor ti. Menim pa, da bi bilo najbolje ogledati si pred vsem nekoliko mesto. Zadosti dolgo sva se klatila po puščavah, zato se nama bo prileglo, če stopiva malo med ljudi."

Oblečeta se nato in odpravita venkaj.

Mesto Bahija, ki ima 300.000 prebivalcev, med katerimi je kaka šestinka belih, pet šestink pa mulatov in črncev, leži ob obronku velike grške planote na vzhodnem obrežju zatoka "Vseh svetnikov." V ta zatok se izliva več dokaj mogočnih rek. Pogled z morja na mesto je jako krasen. Isto se deli v spodnje in gornje mesto. Spodnje mesto obstoji iz ene same dolge, od severa proti jugu razprostrajoče se ceste. V tem delu mesta se nahajajo največje prodajalnice in največje shrambe za razno ameriško in evropsko blago ter razna druga znamenita poslopja, zlasti tudi dve cerkvi, katerih ena je zgrajena iz samih štirivoglatih, iz Evrope čez morje pripeljanih kamenov.

Zgornje mesto ima jako velike in lepe ceste, visoke kamnite hiše in kakih trideset cerkva, izmed katerih je najlepša jezuita, ki je zdaj obehni stolna cerkev.

Blaž in France sta hodila počasi od ulice do ulice ter pazno motrila vse, kar jima je stopalo pred oči. Vedla sta se kakor nekaj v Bremeu in postajala povsod, kjer ju je kaj zanimalo, ne meneč se mnogo za to, je li komu prav ali ne. Pri tem sta izrekala kar na glas svojo sodbo o vsem, kar sta videla, in zdelo se jima je tem manj potrebno, govoriti po tihem, ker sta mislila, da ju itak nihče ne razume.

Tako sta prišla počasi iz zgornjega v spodnji del mesta. Pri neki prodajalnici, v kateri so bile izložene posebno lepe stvari, se ustavita ter opozarjata drug drugega, s prstom kažoč na to in ono reč. Pri tem hiti ne zapazita, da se je vstopil poleg njiju človek, ki je hodil že nekaj časa za njima ter vlek na ušesa njune besede. Hkrati ju nagovori, sicer ne po slovensko, vendar tako, da sta ga lahko razumela, kajti bil je Slovak. Revež je bil sam in ni nikogar imel, s komer bi bil govoril, zato pa je izkušal se pridružiti Blažu in Francetu, katere je mimogrede slišal govoriti v jeziku, ki se mu je zdel v teh tujih krajih popolnoma domač, in čigar prijetni glasovi so ga navdali takoj z veseljem.

Blaž in France se valed njegovega odgovora v prvem trenutku skoro prestrašila, tem bolj, ker sta videla popolnoma tujega človeka pred sabo. Toda kmalu se tudi njima omebča arce, ko čujeta govorico slovensko. Nekaj besed, ki so jih izpregovorili med sabo, je zadovoljilo, da so postali dobri prijatelji. Hodili so odselej skupaj in vedli se drug proti drugemu, kakor bi se bili poznali že od nekdaj. Ko so se bili naveličali hoje, so šli tudi skupaj pokrepcavati se.

Na vprašanje, kam je namenjen, odgovoril Slovak, da gre v Sv. Pavel do avstrijskega konzula, pri katerem bi rad

zvedel, kje so njegovi rojaki, s katerimi se je bil pripeljal v Brazilijo, pa se je bil ločil od njih in bi se jim zdaj zopet rad pridružil.

"France, kaj takega bi kazalo storiti tudi nama," reče Blaž. "Domu s tem denarjem ne moreva, ki ga imava, do tja se morda pa lahko pripeljeva. Najina tovarišija se je odpeljala tudi tja proti oni strani. Najbolje je, da izkušava priti do njih. Jaz mislim, da so naleteli oni bolje nego midva, in lahko nam bodo pripomogli do zasluzka."

"Samo če bo konzul vedel za nje," pripomni France.

"Če ne ve, bo pa pozvedoval," reče Slovak. "In če jih ne najdet, ostanemo pa mi skupaj. Dela in zasluzka že dobimo. Ako vama primanjka denarja za vožnjo, pomorem vama jaz lahko s kakim manjšim zneskom. Meni se doslej ravno ni godilo slabo, toda bil sem sem in več nisem mogel strpeti. Zato sem se odpravil na pot, da poiščem svoje znanke."

"Kar pojdiva še midva," reče Blaž.

"No, dobro, le pojdiva," pritrudi France. "Saj se tudi spodob, da malo pozvedujeva, kje so oni."

In tako so se podali že drugi dan po tem pogovoru na ladijo ter odpluli proti Sv. Pavlu.

Dospeli so brez vsakega zadržka tjakaj. Tudi so po kratkem popraševanju zvedeli, kje prebiva avstrijski konzul. Bilo je okoli enajste ure predpoldnem, ko se podajo v njegovo stanovanje. Ko stopijo v predsobo, vidi jim sluga, ki je stal pri vratih, da naj počakajo. Čakalo je v predsobi tudi že precej drugih ljudi. Blaž in France se vsedeta ter začeta ugibati, kak uspeh bodo imele te njune stopinje. Utopljena v svoje pomenke, se nista brigala dosti za druge, ki so sedeli krog njiju. Hkrati pa zastanejo Francetu oči na nekom, ki je sedel njemu nasproti ter dremal ali bolje rečeno spal, kajti sem ter tja je prav, počteno zasmrčal.

"Ti, glej no, glej," reče Blaž, "ali ni oni tam-le grozno podobno Goričevskemu Tončku?"

Blaž se ozre proti oni strani, kamor mu je bil pokazal France, pomolči nekoliko, potem pa reče:

"Ravno tako mu je podoben, kakor si podoben ti sam sebi. Njegovo harmoniko tam na klopi ob njegovi strani pogledj, če njega ne poznaš."

"I kaj pa dela ta tukaj?" vzkligne France, čudeč se, ter se dvigne, da bi skočil k njemu.

Blaž ga pa potegne za roko nazaj, rekoč:

"Pusti ga, naj spi. Pa še onega tam poleg njega, ki tudi dremlje, si pogledj malo natančneje. Saj ga moraš tudi poznati..."

"T...i...to je pa Luka, tvoj avak, če se ne motim!"

"Kaj se boš motil. Njegovo bisago pogledj, pa boš vedel, pri čem si. Ali ne vidiš, da visi dreto iz nje, in meni se zdi, da notri sem po smoli smrđi."

"Pa res, ravno tisto bisago ima še, ha-ha-ha," se zasmaje France.

"Samo še malo bolj zakrpana je, nego je bila."

"No, pa svaka boš saj pozdravil, ali ne?" vpraša France.

"Ga bom že. Mudi se nič ne, kajti uiti nama zdaj ne moreta."

"Pravzaprav sva midva zdaj že dosegla to, po kar sva prišla sem," reče France. "Luka in Tonček nama bosta že vedela povedati, kje so še drugi."

"Jaz mislim vsaj," pristavi Blaž. "Nemara da nama še h konzulu ne bo treba iti. To pot sva enkrat zadela, da nisva mogla bolje."

"Jaz ne strpim nič več," reče France. "Radoveden sem tako, kako in kaj je z drugimi, da ju grem buditi."

Dalje sledi.

MISLITE NAPREJ.

Amable M. Saint-Prix, najstarejši časnikar na Francoskem, je nedavno tega umrl v 104 letu svoje starosti. Še ne en mesec pred svojim 103 rojstnim dnem je pisal svoje zadnje redne članke. Če hočete ostati mladi, potem kar mislite naprej. Kedar ljudje nimajo ničesar več, za kar bi živeli, začno hitro iti nazaj. Tistim, ki vedno mislijo in imajo dobro voljo, gori življenska luč do zadnjega. Seveda skrbi, strah in želodčni neredi kmalu izrabijo človeški stroj, toda za te slučaje je Trinerjevo zdravilno grenko vino najboljša pomoč. To izvrstno zdravilo izčisti želodec in čreva in jih ohrani čista, zagotavlja zdrav spanec, bistri duha in vas ohrani v dobrem stanju. "Od tistega dne, ko sem začel jemati Trinerjevo zdravilno grenko vino, se počutim boljši in močnejši vsako leto," tako nam je pisal Mr. Charles Dvorak iz Wichita, Kans. — Jesen se bliža. Tisti, ki se boji, da s prihodom hladne sezone pridejo tudi neznozne bolečine revmatizma ali nevralgije, naj vedo, da daje Trinerjev liniment hitro od pomoč v takih slučajih. Če vam lekar nar ali trgovec ne more postreči, pišite na Joseph Triner Company, Chicago, Ill. (Advertis.)

CUNARD

Jugoslovani, ki gredo v stari kraj na obisk za maji kot leto, se lahko vrnejo v Ameriko brez oira na kvoto

V JUGOSLAVIJO

Vsem iz pol dneva, vsako arado, trije ekspresni parniki

BERENGARIA, AQUITANIA

MAURETANIA

(preko Cherbourga.)

A KO mislite dovesti vašo družino in JUGOSLAVIJE, pogledajte se za potovanje takoj. Naj grad v Jugoslaviji vsem pomaga. Vsi potniki tretjega razreda imajo privatno kabino, najljubša mešanica in hrana. Za podrobnosti vprašajte agente ali

1022 Chester Ave., Cleveland, O.

IMAM V ZALOGI 22 NAD 12 LET.

PRAVE LUBASOVE

HARMONIKE

tri in štiri-vočne, dva, tri in štirikrat, nemško in kranjsko uglasene kakor tudi kromatične in pa kovčke. Harmonike so najboljše dela in opremljene s zaporo za zapreti.

Imam v zalogi tudi še rabljene harmonike vsakovrstnih izdelkov po nizkih cenah. Imam v zalogi tudi STARO-KRAJSKE IMPORTIRANE NA ROKO KOVANE KOSE po \$1.50 komad, 6 skupaj ali več naročenih po \$1.25 s poltrino vred. Imam na zalogi tudi klepalno orodje dvojne vrste, BERGAMO brusilne kamne itd. po nizkih cenah.

ALOJS SKULJ,

123 Epitola Pl., Brooklyn, N. Y.

ZASTAVE, BANDERA, REGA

LIJE in zlato znake za društva

ter člani K. S. K. J.

izdeluje

EMIL BACHMAN

2107 S. Hamilton Ave.

Chicago, Ill.

NOV NASELNIŠKI

ZAKON.

Po novem naselniškem zakonu so gotove osebe izvzete iz kvote, a nekatere pa imajo prednost v kvoti. Postopanje za dobavo potrebnega dovoljenja je povsem drugačno od prejšnjega. Kder želi koga dobiti iz starega kraja, ali želi sam potovati tja in se zopet vrniti, naj se obrne na mene za pojasnila in potrebne spise. Rojaki v Zgodnji Pennsylvaniji najboljše storijo, če pridejo osebno k meni. Uradne ure v pisarni od 9. do 5. Zvečer in ob nedeljah pa na domu, 208 — 57th St.

ANTON ZBASNIK,

javni notar,

208 BAKEWELL BLDG.

(Nasproti sodnije)

PITTSBURGH, PA.

PRI VSAKI PRILIKI

če Vam je treba poslati denar v staro domovino bodi v Dolarjih, Dinarjih ali Lirah, če potrebujete nasvete za potovanje v domovino in nazaj v Ameriko, če hočete rešiti kako zadevo v starem kraju, uložiti ali dvigniti denar, ali če se odločite Vaše prihranke tukaj obrestonosno naložiti, bodite svesti, da Vas bo domača Banka in ljudje, kateri poznajo Vaše potrebe bolje poslužili, kakor stranski; iz tega lahko posnamete da se zamorete v vse htkih prilikah zaupno obrniti na

Frank Sakser State Bank

82 Cortlandt St.

New York, N. Y.

Grozdje! Grozdje! Grozdje!

Zadnja leta smo mi razposlali grozdje našim rojakom na vse strani Združenih držav. Vsak odjemalec ali naročnik je bil z našim blagom in z našo postrežbo popolnoma zadovoljen. Če torej poslujete s staro,kušeno in ugledno trvdko, vam nikdar ne bo žal.

Pišite ali brzojavite nam za cene grozdja; doba razpošiljavte je sedaj tukaj. Grozdje razpošiljamo samo na debelo.

BAKULICH PREDOVICH CO.

California Fruit Bldg.

SACRAMENTO, CALIF.

Važno, pametno in pravilno

ravna oni, ko svojega denarja ne drži doma brez obrestí, ampak ga nalaga v varne, državne, okrajne, mestne (municipalne) ter šolske bonde in bonde občeznanih korporacij, ki mu donajajo od 5% do 6% obresti na leto. Te obresti se lahko z odstriženimi kuponi lahko zamenjajo vsakih 6 mesecev. Če rabite denar, lahko bonde vsak dan morda celo z dobičkom prodate.

Način kupovanja bonrov je priporočati tudi podpornim organizacijam in društvom.

Skoro vse bonde, katere lastuje K. S. K. J. smo jih mi prodali v popolno zadovoljnost. Pišite nam za pojasnila, da vam določim ponudbene cirkularje.

A. C. ALLYN & CO.

71 W. MONROE ST., CHICAGO, ILL.

FIRST NATIONAL BANK
Established 1857

VARNO PRED TATOVIL.

Ako ste na potovanju, morate biti zelo previdni pred žepnimi tatovi. Ne nosite gotovega denarja s seboj, ampak si nabavite potniške čeke (Travelers' Checks). Te čeke zamenjate lahko za gotovi denar in polno svoto po celem svetu. Te čeke ne more nihče drugi zamenjati, kakor SAMO VI. Ako boste šli letošnje poletje kam na počitnice, pridite v našo banko in zamenjajte svoj denar za potovanje v takozvane potniške čeke. Ako storite tako, se ne boste kesali.

Premoženje te banke znaša \$12.000.000.00

THE OLDEST and LARGEST BANK in ILLINOIS